Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2140 | 4 pagini — 20 bani | Duminică 18 martie 1956

Comitetele U.T.M. sătești

ADUNARILE de dări de seamă și alegeri ale organizațiilor U.T.M. de la sate se desfășoară sub semnul muncii avîntate a sute de mii de utemiști și tineri pentru înfăptuirea sarcinilor mărețe puse de cel de-al II-lea Congres al partidului în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru sporirea producției la hectar și a productivității muncii agricole.

Pe baza politicii înțelepte a partidului și sprijinului statului democrat-popular, în agricultura țării noastre s-au obținut în ultimii ani realizări însemnate; zeci de mii de țărani muncitori s-au unit în gospodării agricole colective, întovărășiri și în forme simple de asociere, s-a realizat o creștere a producției agricole, a crescut nivelul de trai al țărănimii noastre muncitoare; lumina culturii și a științei pătrunde tot mai mult în viața satelor noastre.

Îndeplinirea directivelor celui de-al doilea plan cincinal în agricultură, culturalizarea maselor de țărani muncitori cer o contribuție sporită a organizațiilor U.T.M.

Sub conducerea partidului, Uniunea Tineretului Muncitor își îmbunătățește permanent formele organizatorice potrivit cu noile condiții create.

Analizînd munca organizațiilor de bază sătești în lumina sarcinilor sporite ale U.T.M. la sate, Biroul Comitetului Central al U.T.M. a stabilit crearea de comitete U.T.M. pe comună, care să coordoneze și să îndrume organizațiile de bază U.T.M. din raza comunei respective. Comitetele de U.T.M. vor fi alese în comunele care au în raza lor de activitate mai multe organizații de bază U.T.M. (sate, gospodării agricole colective și întovărășiri agricole), acolo unde se va stabili de comitetul raional U.T.M. cu aprobarea comitetului raional de partid.

Organizațiile de bază UTM din G.A.S., S.M.T. și întreprinderile de importanță raională și regională din raza comunei respective vor fi subordonate direct comitetelor raionale U.T.M.

Comitetele U.T.M. pe comune vor fi alese în adunările generale pe întreaga comună, iar acolo unde sînt peste 200 de utemiști, în conferințele organizate pe întreaga comună.

Comitetele U.T.M. au datoria de a organiza participarea efectivă a utemiștilor și a tinerilor la transformarea socialistă a agriculturii, la lupta pentru obținerea recoltelor bogate, în aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului la sate. Ele trebuie să organizeze vizite ale tinerilor țărani muncitori din satele respective la gospodăriile agricole colective și la întovărășirile agricole din raza lor de activitate, popularizînd realizările obținute în sectorul socialist al agriculturii și desfășurînd o largă muncă politică pentru convingerea unui număr din ce în ce mai mare de țărani muncitori de superioritatea muncii în G.A.C., întovărășiri agricole și alte forme de asociere în producția agricolă.

Împreună cu sfaturile populare comunale, comitetele UTM pe comune trebuie să mobilizeze toate forțele tinere din comună la acțiuni de interes obștesc, la valorificarea unor pămînturi nefolosite sau degradate, să contribuie prin organizarea muncii voluntare a tineretului la ridicarea diferitelor construcții sau la alte acțiuni de folos obștesc, la desfășurarea cursurilor și cercurilor agrozootehnice etc. Comitetele U.T.M. pe comună vor trebui să organizeze acțiuni culturale pe întreaga comună, mobilizînd pe tineri în echipele artistice ale căminelor culturale și îngrijindu-se multilateral de folosirea în mod plăcut și educativ a timpului liber de către tineret.

În același timp, comitetul U.T.M. pe comună are datoria să urmărească felul cum sînt îndeplinite hotărîrile adunărilor generale ale organizațiilor de bază U.T.M. subordonate lui și, pe baza îndrumărilor date de organizația de partid, să ia măsuri pentru înlăturarea lipsurilor. Hotărîrile cu privire la primirea de noi tineri în U.T.M. sau cu privire la excluderi, comitetul U.T.M. pe comună trebuie să le analizeze cu toată seriozitatea și să le înainteze spre confirmare comitetului raional U.T.M.

Întreaga muncă de coordonare și îndrumare desfășurată de către comitetul pe comună trebuie să contribuie la întărirea organizațiilor de bază U.T.M. Comitetele raionale U.T.M. trebuie să se ocupe și pe mai departe de întărirea activității fiecărei organizații de bază în parte, de îndrumarea concretă a birourilor acestora.

Alegerea comitetului UTM pe comună trebuie să stea în atenția tuturor utemiștilor din comuna respectivă, a fiecărui comitet raional U.T.M. Viitoarea activitate a comitetelor pe comună, capacitatea acestora de a-și îndeplini sarcinile depind în cea mai mare măsură de oamenii care vor fi aleși în fruntea lor. De aceea, în timpul adunărilor generale de alegeri pe comună sau la conferințele pe comună, va trebui ca în comitetul U.T.M. să fie aleși utemiștii cei mai buni, cu experiență în munca de organizație, care au dat dovadă în munca lor de atașament față de partid și organizație, care luptă pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului. Adunările generale și conferințele pe întreaga comună vor alege în comitetele U. T. M. tineri țărani muncitori, învățători, tehnicieni, agronomi, zootehnicieni, tineri destoinici, capabili să lupte cu greutățile, să le înfrunte și care sînt gata oricînd să îndeplinească sarcinile pe care partidul le pune în fața organizației noastre.

Odată alese, comitetele UTM vor trebui să urmărească cu toată răspunderea traducerea în viață a hotărîrilor adoptate în adunarea generală sau în conferința U.T.M. pe comună, să analizeze periodic activitatea organizațiilor de bază pe care le controlează și să ia măsurile necesare desfășurării unei activități din ce în ce mai rodnice.

Alegerea comitetelor UTM pe comună trebuie să ducă la creșterea rolului organizațiilor de U.T.M. de la sate, la dezvoltarea și întărirea legăturilor dintre tinerii țărani muncitori din sectorul socialist și cei cu gospodărie individuală în așa fel încît întregul tineret să-și aducă contribuția efectivă la îndeplinirea directivelor celui de-al doilea plan cincinal în agricultură.

„Scînteia tineretului"

Înapoierea delegației guvernamentale romîne care a participat la funeraliile lui Boleslaw Bierut

Sîmbătă la amiază s-a înapoiat de la Varșovia delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne care a participat la funeraliile tovarășului Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Delegația a fost alcătuită din tovarășii: Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R (șeful delegației), Iosif Chișinevschi, membru al Biroului Politic al C.C al P.M.R., secretar al C.C al P.M.R., Emil Bodnăraș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., Ion Cozma, secretar al C.C. al P.M.R., Vasile Cristache, membru supleant al C.C al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional de partid București și Marin Florea Ionescu, ambasadorul R.P.R în R.P. Polonă.

La aeroportul Băneasa, delegația a fost întîmpinată de conducători ai partidului și guvernului.

Au fost de față J. Izydorczyk, ambasadorul R.P. Polone și A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice.

(Agerpres)

În legătură cu...

Un dicton latin

„Sutor, ne ultra crepidam!" spune un dicton latin care tălmăcit înseamnă: „Cizmarule, nu mai sus de sandală!"

Întîmplarea din care își trage obîrșia dictonul de față a avut loc în antichitate pe vremea lui Alexandru cel Mare. Un cizmar aflîndu-se odată în fața unui tablou al celebrului pictor grec Apelles, a făcut o critică foarte justă privind încălțămintea personajului înfățișat pe pînză. Pictorul a ținut seamă de această critică și a îndreptat greșelile tabloului său. Dar cînd cizmarul, care observase și alte lipsuri ale tabloului, a vrut să-și continue critica, pictorul i-a tăiat vorba cu trufie: „Cizmarule, nu mai sus de sandală!"

Cît dispreț față de puterea de înțelegere artistică a omului simplu! De-a lungul veacurilor aristocrația sclavagistă, latifundiarii evului mediu și burghezia modernă au ținut omul simplu departe de frumos, departe de o viață spirituală intensă, l-au încătușat pe cît le-a fost cu putință.

D. Th. Neculuță, primul nostru poet ieșit din rîndurile clasei muncitoare, militant neobosit pentru înfăptuirea unei cauze mărețe, zugrăvește astfel viața de rob a omului exploatat:

„Ne-nchideți viața, ca-n mormînt
În fabrici și uzine,
Și ne răpiți-al firii cînt
Și florile și cerul sfînt
Și dulcea batere de vînt
Și zările senine"...

Dorința de veacuri a poporului nostru de a trăi liber a fost împlinită abia în zilele noastre. Din rîndurile clasei muncitoare cresc mereu cadre conducătoare pentru întreprinderi. Alți tineri muncitori studiază cu tenacitate pe băncile facultăților, la locurile de muncă, deasupra proiectelor, calculînd și măsurînd. Numărul inovatorilor sporește uimitor. A început și se dezvoltă impetuos marșul biruitor al oamenilor simpli, al poporului muncitor, către știință și cultură.

Iată un om simplu, un muncitor cizmar, de vorbă cu un academician despre noul său model de încălțăminte pentru copiii care învață să meargă, o încălțăminte care dă copilului stabilitate în mers și nu-l obosește. Discuțiile se desfășoară amical și pe-ndelete.

Pe tînărul Baloghi Andrei, modelier la fabrica de încălțăminte „Nicolae Bălcescu" din Capitală, — căci el este creatorul botoșeilor — îl cuprinde un val de emoție. Își amintește ce mare succes a avut modelul acesta încă din ziua cînd l-a elaborat. Și ce istorie simplă au acești botoșei!

Baloghi are un copil mic, Zoltan, care abia acum începe să meargă. Soția sa Bitriona l-a întrebat într-o zi dacă la vîrsta asta nu i se poate face copilului o încălțăminte ușoară care să dea o mai mare stabilitate mersului său. Atunci în capul lui Baloghi s-a născut ideea confecționării acestor botoșei. Prin cap i se perindă în numai cîteva secunde discuția cu directorul fabricii, din ajun.

— Foarte mult se caută încălțămintea noastră, tovarășe Baloghi. Modelele d-tale sînt atît de apreciate! Mai ales botoșeii. Mîine îi și „băgăm" în lucru.

— Eu aș zice de poimîine — spuse Baloghi zîmbind. Am nevoie de o consultare științifică. Trebuie să stau de vorbă cu un specialist în ortopedie.

Cum e firesc, Baloghi s-a gîndit că dacă modelul său e realizat din punct de vedere tehnic s-ar putea să mai aibă unele lipsuri din punct de vedere ortopedic. Acum Baloghi se află în fața a doi specialiști: academicianul prof. dr. Alexandru Rădulescu, directorul Spitalului Brîncovenesc din Capitală și dr. Mihail Ionescu, director adjunct. Baloghi ascultă atent și aprecierile bune ale academicianului și critica sa. Discuția dintre oamenii de știință și tînărul modelier are un caracter tot mai intim. Baloghi nu-și poate stăpîni emoția iar academicianul, entuziasmul.

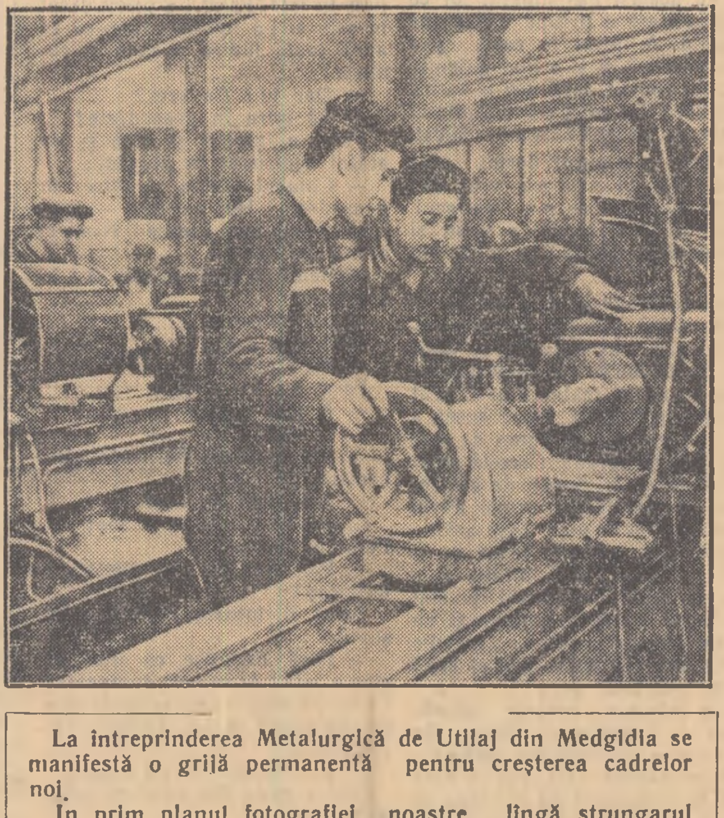
Mulțumită sfaturilor primite de la academician, Baloghi a perfecționat modelul care a și intrat în fabricație.

Așa cum a mers de atîtea ori, va merge și acum într-un magazin ca simplu vizitator și va vedea zîmbetul de mulțumire al unui părinte care cumpără o pereche de botoșei pentru copilul său de un an.

„Sutor, ne ultra crepidam"! — cizmarule, nu mai sus de sandală! — această vorbă și-a pierdut sensul în societatea noastră. Dimpotrivă. Astăzi se poate spune așa: Sutor, quam maxime supra crepidam! (Cizmarule, cît mai sus de sandală).

GH. CIRSTEA

DE PE ÎNTINSUL PATRIEI

La întreprinderea Metalurgică de Utilaj din Medgidia se manifestă o grijă permanentă pentru creșterea cadrelor noi.

În prim planul fotografiei noastre, lîngă strungarul Iancu Popică se află tînărul Dumitru Ioan, elev anul II al Școlii profesionale metalurgice de ucenici, care face practică.

Foto: AGERPRES

O întrecere care dă roade

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru) „Cel puțin 600 șarje rapide anual pe schimb". După această lozincă oțelarii hunedoreni desfășoară întrecerea socialistă.

Răspunzînd inițiativei prim-maistrului oțelar Josan Gogu, inițiatorul acestei întreceri, oțelarii s-au angajat ca pînă la sfîrșitul anului să realizeze pe întreaga secție 1900 șarje rapide. Schimbul tineretului condus de Sircă Tiberiu prim-maistru oțelar, s-a angajat să elaboreze 650 șarje rapide.

De la 1—15 martie graficele de producție așezate în fața cuptoarelor au arătat oțelarilor că schimbul fruntaș pe întreaga secție este cel condus de prim-maistrul oțelar Josan Gogu care a elaborat în această perioadă 48 șarje rapide depășind astfel sarcinile planului cu 14,3 la sută.

Pe aceeași perioadă cuptorul nr. 2 s-a clasat fruntaș pe secție. Aici au fost elaborate 43 șarje, obținîndu-se o depășire a sarcinilor de plan în proporție de 22,8 la sută.

Brigada de tineret a oțelarului Bîrlea Traian de la cuptorul nr. 2 a dat cu 27,3 la sută mai mult oțel. Realizări de seamă au fost obținute și de brigăzile de tineret conduse de prim-topitorii oțelari Forțu Petru și Stratulat Dumitru. Ele și-au depășit sarcinile de plan cu 22,8 la sută și respectiv cu 16 la sută.

Îmbunătățindu-se în continuu indicele de folosire a suprafeței de vatră de cuptor, pe întreaga secție, planul a fost depășit cu 9 la sută iar productivitatea muncii a crescut cu 7,23 la sută. 71,5 la sută din totalul șarjelor elaborate de la 1—15 martie au fost rapide.

În scopul asigurării succesului inițiativei „cel puțin 600 șarje rapide anual pe schimb" zilele trecute la secția oțelărie a combinatului siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara a luat ființă cursul de specializare a topitorilor oțelari. Cei peste 30 de topitori oțelari, printre care majoritatea tineri, au ascultat cu mult interes lecția I-a care trata despre „Conducerea șarjei în toate fazele procesului tehnologic pentru scurtarea timpului de elaborare".

În ajutorul cursanților se vor organiza schimburi de experiență în cadrul cărora cei mai buni oțelari ca Josan Gogu, Bîrlea Traian și alții vor demonstra practic la cuptor felul cum execută ei principalele operații la elaborarea șarjelor rapide.

Într-o cooperativă meșteșugărească

Frumusețea unor lucruri simple

O firmă obișnuită pe care scria cu negru pe un fond verde: cooperativa meșteșugărească „Arta populară"-Tg. Mureș. O clădire destul de banală cu intrarea printr-un gang. Privind exteriorul acestei clădiri nici nu bănuiești cîte lucruri frumoase se nasc între pereții ei.

În această cooperativă nu lucrează pictori sau sculptori cu renume, dar printre membrii cooperatiști sînt mulți ale căror lucrări sînt într-adevăr remarcabile. Lucrările acestea nu sînt opere care să rămînă nemuritoare, să fie adunate într-un muzeu și să aducă autorilor lor glorie. Ele au darul însă de a transmite gingășia și simplitatea celor care le-au creat. Cîtă bucurie nu-ți produce unul dintre obiectele acelea mici atunci cînd îl primești în dar, fără a mai vorbi de jucăriile nostime ce fac pe copii atît de fericiți.

Aceste „bucurii" încep să se nască în atelierul de strungărie în lemn. Aici, strungurile automate și mîinile dibace ale brigăzii fruntașe condusă de Nicolae Borobasy dau lemnului forme dintre cele mai variate începînd cu piesele de șah și terminînd cu animale dintre cele mai „complicate" ca elefantul, girafa, cerbul.

Obiectele așa cum ies de aici, deși au forme diferite, sînt de aceiași culoare. Pentru ca girafa să devină galbenă cu pete negre și elefantul gri trebuie să treacă pe la secția de pictură.

În atelierul de pictură e multă liniște. Fiecare, ușor aplecat, pictează. Responsabila acestei secții, tovarășa Nagy Irina, este ea însăși o pricepută și pasionată pictoriță. Vasele de ceramică pictate de ea sînt într-adevăr demne de lăudat. Din iscusința ei împărtășește în fiecare zi cu multă bunăvoință fetelor din secție.

NAGY IRINA
Responsabila secției pictură

În jurul a cîtorva mese încărcate cu tot felul de lucruri unele pictate, altele nu, lucrează fetele.

În fața unui maldăr de penare pentru școlari lucrează Balas Etelka. În ziua aceea ea picta numai elefanți și palmieri.

Despre Etelka, tovarășa Irina Nagy a ținut să ne spună că e o bună lucrătoare, fruntașă chiar.

Într-un colț al atelierului de pictură la o masă separată lucrează tovarășul Buksa Ianos. Deși se află în acest atelier nu este totuși pictor. El se ocupă de piane. Da, de piane. E drept, nu de piane mari cu coadă așa cum se văd prin sălile de concerte, ci de niște piane miniaturale. Treaba lui e să facă pianele capabile să scoată sunete. El le face claviatura, le acordează.

Cooperativa are o magazie de modele cu care se mîndrește pe bună dreptate. Aici a strîns tot ce s-a realizat mai frumos în cooperativă. Tovarășa Nagy ține foarte mult ca cei care vizitează cooperativa să cunoască nu numai ceea ce se lucrează în momentul de față, ci și ceea ce s-a făcut pînă acum.

Magazia e o încăpere cu rafturi pe toți pereții iar în rafturi se găsesc în cutii o sumedenie de lucruri, adevărate comori. Odată intrat aici e greu să mai pleci. Ai vrea să vezi tot. Privirea alunecă de pe un cordon pirogravat, pe un vas de ceramică minunat, ca apoi să descoperi o fîntînă cu cumpănă și o pereche de țărani executați din lemn cu măiestrie. Tovarășa Nagy care cunoaște fiecare lucrușor cu istoricul lui e un ghid admirabil.

— Ia uitați-vă ce minunat e cioplit acest mai de spălat rufe. Să nu credeți cumva că cel pe care vi-l arăt e un exemplar unic.

Rînd pe rînd ne-a trecut prin mînă tot ce această magazie conținea mai de preț. E interesant de remarcat că membrii cooperatiști de aici sînt buni cunoscători ai artei populare, atît romînești cît și secuiești. În crearea motivelor ei se inspiră din arta tuturor naționalităților, combinîndu-le adesea în mod ingenios.

Dar cîte și mai cîte n-am văzut acolo.

★

Cîți dintre noi nu se opresc să admire în vitrine minunatele lucrări de artă populară?

În aceste clipe gîndiți-vă la mîna pricepută a celor ce au făurit frumusețea acestor lucruri simple.

RODICA ȘERBAN

Pe șantierul laminorului de țevi

Pe șantierul laminorului de țevi de la Roman, lucrările se desfășoară într-un ritm viu.

Lucrările de montaj ale laminorului Duo, ale netezitorului de țevi, ale stelajului pentru valțuri, precum și ale calibrorului, un alt mare agregat al laminorului, care va executa ultima operație din procesul tehnologic, sînt aproape terminate.

Sînt de asemenea avansate lucrările de fundație din interiorul halelor mari, iar fundația de la stația de mașini electrice nr. 5 care va pune în funcțiune trenul cu role este terminată. S-au turnat de asemenea, trei blocuri de fundație la intrarea și ieșirea din cuptoare a țaglelor, precum și peste 20 la sută din betonul refractar de la cuptorul rotativ nr. 2. De curînd a început montarea patului de răcire nr. 2 și a premontajului vetrii rotative nr. 2.

AZI — premieră fotbalistică

Duminică 18 martie orele 16: un fluierat scurt — și mingea...

În sfîrșit a venit și această zi! Odată cu primele raze călduțe ale soarelui care vestesc primăvara mult așteptată, cei mai buni fotbaliști ai țării încep tradiționala lor întrecere sportivă: campionatul republican categoria A. După o întrerupere de trei luni, care ni s-au părut atît de lungi, fotbaliștii și spectatorii își dau din nou întîlnire pe stadioanele țării.

Anul acesta, datorită condițiilor deosebite create, datorită sprijinului pe care-l dau toți factorii interesați, calitatea fotbalului nostru poate și trebuie să crească simțitor. Ne așteaptă un bogat sezon sportiv internațional. Fotbaliștii noștri vor avea de susținut partide grele în țară și peste hotare. Însușindu-și însă o pregătire temeinică, ei vor putea apăra cu cinste culorile sportive ale țării.

Sute de mii de spectatori de pe tot cuprinsul patriei așteaptă, mai mult decît în anii trecuți, ca tinerii fotbaliști să dovedească realele lor posibilități, în cadrul unei înalte ținute morale. În această zi, cînd porțile stadioanelor se deschid din nou, urăm din inimă fotbaliștilor țării succes deplin în cea mai populară competiție sportivă!

Dăm cuvîntul căpitanilor celor patru echipe care deschid activitatea fotbalistică în Capitală.

Jucătorii echipei Locomotiva-București sînt hotărîți ca anul acesta să dea mult de lucru fruntașilor fotbalului nostru. Sînt convins că lipsa rutinei nu va fi o piedică în calea tinerilor din echipa noastră. Elanul acestor jucători, dorința de a dovedi că prezența lor în „A" este un lucru normal, vor fi „armele" pe care le vom opune echipelor rutinate din această categorie. În orice caz, atît jucătorii tineri cît și ceilalți de la Locomotiva-București merg hotărîți înainte, spre o concepție de joc cît mai apropiată de cerințele fotbalului modern.

ȘTEFAN FILOTE
Locomotiva-București

Anul acesta, campionatul republican de fotbal pare să fie mai echilibrat ca oricînd. Noi, jucătorii echipei Minerul din Petroșani am sezisat din timp această situație și... ne-am pregătit în consecință. Buna pregătire pe care o au toți jucătorii noștri ne dă dreptul să tindem spre o performanță cît mai bună. În orice caz, mai bună ca anul trecut.

T. PARASCHIVA
Minerul-Petroșani

Vreau să precizez un singur lucru. Fotbaliștii Științei-Cluj sînt bine pregătiți pentru ca după consumarea celor 26 de etape să se găsească pe locuri bune în prima jumătate a clasamentului. Rămîne ca evoluția noastră pe teren să confirme acest lucru.

Dr. LUCA
Știința-Cluj

Iată-ne în ziua primului meci de fotbal oficial al sezonului. Am așteptat cu nerăbdare firească acest eveniment. Majoritatea echipelor beneficiază acum de multe elemente tinere. Tocmai de aceea sînt curios să văd în ce măsură sînt capabili tinerii fotbaliști de la Progresul-București ca și din celelalte echipe, de un joc de calitate.

Aș vrea să-mi iau un mic angajament acum, la început de ...drum: țin să asigur că mă voi strădui să înscriu din timp cele mai multe goluri pentru a mă situa în fruntea goalgheterilor, ca să evit ceea ce am pățit anul trecut.

TITUS OZON
Progresul-București

Programul primei etape

BUCUREȘTI: Progresul București—Știința Cluj (stadionul Dinamo, ora 16).

BUCUREȘTI: Locomotiva București—Minerul Petroșani (stadionul Giulești, ora 16).

BACAU: Dinamo Bacău — Dinamo București.

TIMIȘOARA: Știința—Progresul Oradea.

ORAȘUL STALIN: Dinamo — C.C.A.

PLOEȘTI: Flacăra—Locomotiva Timișoara.

Flamura Roșie Arad nu joacă în această etapă.

În Săptămîna Mondială a Tineretului

A intrat în tradiția tineretului de pretutindeni sărbătorirea în fiecare an, între 21 și 28 martie, a Săptămînii Mondiale a Tineretului.

În aceste zile, tinerii din țara noastră vor avea în mijlocul lor delegații de tineri din Uniunea Sovietică, Anglia, Danemarca, Franța, Norvegia, Islanda și din alte țări.

La 21 martie, în Capitală precum și în alte orașe, vor avea loc adunări festive consacrate deschiderii Săptămînii Mondiale a Tineretului. Fiecare zi va fi închinată unor acțiuni ale tineretului: luptei tinerilor din patria noastră pentru pace, pentru întărirea legăturilor de prietenie cu tinerii din lumea întreagă, vieții și activității tineretului sovietic și din țările de democrație populară, întăririi eforturilor tinerilor din țara noastră în producție. Alte zile vor fi dedicate științei, culturii și artei, culturii fizice și sportului, muncii voluntare.

În cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului, la Oradea și Giurgiu vor avea loc întîlniri prietenești cu delegațiile de tineri maghiari și bulgari invitate cu acest prilej. Întîlniri prietenești vor avea loc și între tinerii din întreprinderi și instituții, școli și facultăți din Capitală și din alte orașe ale țării cu membrii delegațiilor de tineri de peste hotare.

(Agerpres)

Deschiderea expoziției bunurilor de consum

Sîmbătă la amiază a avut loc în sala Magheru din Capitală deschiderea Expoziției bunuri de consum produse de cooperația meșteșugărească, organizată de Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești din R.P.R.

La deschiderea expoziției au luat parte tovarășii: Al. Moghioroș, Miron Constantinescu, P. Borilă, D. Coliu, Șt. Voitec, J. Fazekaș, A. Bunaciu, Ghizela Vass, Ion Pas, P. Niculescu-Mizil, Gh. Vasilichi, Ileana Răceanu, Al Sencovici, Petre Bălăceanu, Simion Babenko, C. Tuzu, Jac Podoleanu, reprezentanți ai instituțiilor centrale.

Au fost de față membrii delegației cooperativelor de producție din R.P.D. Coreeană în frunte cu Hen Hun, președintele Uniunii Centrale a Cooperativelor de producție din R.P.D. Coreeană, invitați să participe la lucrările celui de al doilea congres al Cooperației Meșteșugărești din R.P.R.

Cuvîntul de deschidere al expoziției a fost rostit de tov. Gh. Vasilichi, președintele U.C.E.C.O.M.

Asistența a vizitat apoi expoziția care prezintă succesele obținute în primul plan cincinal pe linia dezvoltării cooperației meșteșugărești.

Semnarea unui acord comercial și de plăți între R. P. R. și Ceylon

În urma tratativelor purtate de delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne și de delegația guvernamentală a Ceylonului, la 16 martie 1956 a fost semnat la Colombo un acord comercial și de plăți între Republica Populară Romînă și Ceylon.

Din partea Republicii Populare Romîne acordul a fost semnat de I. Mincu, președintele delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne, iar din partea Ceylonului de către secretarul permanent al Ministerului Comerțului, S. F. Amerasinghe.

TÎNĂRA GARDĂ
a scriitorilor patriei noastre

Al. Andriţoiu

Sînt fiul...

Cum căutau de lucru,
flămînzi şi goi, şomerii,
îmi caut eu lumina,
cu trudă, nu descîntec,
lumina împlinirii
s-o altoiesc în cîntec
cum în ogradă tata
îşi altoieşte merii.

Nu-i arta mea ca vulpea din basme, firoscoasă,
ci-i dragostea cea mare şi fără de măsură,
care şi-ascute spada cu gresie de ură
cum tata îşi ascute securile şi coasa.

Şi-n loc de-a face-n rime scălîmbăiate jocuri,
eu vreau, pe creasta vremii, să îmi aprind, ca-n vrajă,
un rug ce dă de veste că ţara are strajă
cum tata îşi aprinde în pisc de munte focuri.

Să se-nfioare-n bezna îndătinată lupii
şi focului să-i ştie menirea şi-nţelesul —
pe cînd, în poezie, îmi prăznuiesc culesul
cum tata prăznuieşte cînd îşi descarcă stupii.

Trăiască trandafirii miresmei şi securea
învălmăşiţi pe struna unei aceeaşi lire —
şi poezia care menită-i să respire
Ca tata cînd respiră, în el, cîntînd pădurea.

Mihai Negulescu

Gîndind la voi, prieteni

Gîndind la voi
mi-i sufletul mai bun,
Mihnirile şi teama
nu-mi dau mîna.
Gîndind la voi
puterile mi-adun
Pe seama voastră cînt
să-nalţ într-una

In haine simple inimi
bat egal,
Şi teama nu vi-i so-
ră în furtună;
Al vostru val, nepotolitul val
Pe dur pavaj de piatră vesel sună!

In ochii umezi cată cer senin,
Frumoşii ochi adînci în care scapăr
Din sufletul bogat şi cristalin
Un fir de stea, o boabă de luceafăr!

Pe drumuri mari în calea voastră ies
Inchipuit şi nevăzut de nime.
De ţelul vostru să mă-ncredinţez,
Să mă cufund în vajnica mulţime.

Cu voi, prieteni, bat acelaşi pas,
Invăţ să lupt pînă-mi grăieşte seara,
Si împărţim al marşului răgaz
Ca pîinea aşteptată, ca ţigara.

In rînd cu voi mi-i sufletul mai bun,
Tăria, simt, cum braţele vă împle
Cum inima din faptă vi-o adun
Şi razele gîndirii de pe tîmple.

OLMAZ CIORABAI

Dionisie Şincan

Motto:
„Lupului îi place vremea ceţoasă" (lui O.C.)

— Olmaz, soţul meu, ce ţi-au spus la Sfat aseară?

Mai bine-şi muşca limba! Olmaz a înţepenit deodată, a scos un suspin, s-a îndesat în perete şi a început să sforăie. Chipurile, dormea şi nu se cuvenea să-l trezeşti Gevai a înţeles şi s-a potolit. După o vreme, Olmaz a poftit iar să se răsucească în aşternut Sforăitul l-a plictisit, chef nu avea să doarmă, nevasta l-a întrebat ce are, fără să aştepte să-i spună el, noaptea nu se mai termina... ah, toate merg de-a-ndoaselea în lumea asta! Dacă Gevai nu l-ar fi întrebat ce i s-a întîmplat la Sfat, dacă l-ar fi lăsat să mai fiarbă în zeama lui, Olmaz i-ar fi spus aşa, spre ziuă, ca să-şi ogolească neastîmpărul. Dar femeia e tot femeie! Crapă dacă nu ştie tot! Şi tu, ca bărbat, nu trebuie s-o laşi să intre în sufletul tău.

S-a mai răsucit puţin în aşternut şi, deodată, o moleşală plăcută i se cuibări în oase şi în muşchi Ochii i se închiseră singuri şi simţi cum adoarme. Dădu să deschidă ochii dar nu mai putu Căzu într-un somn liniştit care l-a prins cu zîmbetul pe buze.

Cînd se trezi era ziua de-a binelea. Gevai se sculase de mult, grijulie faţă de orătăniile curţii. O clipă Olmaz a stat nedumerit Desmeticindu-se de-a binelea îşi aduse aminte că ieri, sîmbătă, l-au chemat la Sfatul Popular.

Ii bătuse în poartă Dămian-caraula, şi-l poftise să vină de grabă în faţa autorităţilor. Gevai, speriată, îl sfătuia:

— Olmaz, să taci din gură! Iar ne fac vreun rău!

Olmaz tocmai îşi trăgea bocancii. Işi privise femeia de jos în sus:

— Şi de ce să tac? — întrebase el, închizînd un ochi.

— Iar păţim ceva dacă nu-ţi stăpîneşti limba!

Olmaz nu i-a mai răspuns Şi-a văzut de treaba lui S-a mai învîrtit prin ogradă o vreme, şi-a mai găsit ceva de ciocănit, cînd, iaca, iar Dămian-caraula

— Măi, da' tu n-auzi să vii trap la Sfat? N-ai vrea să te duc cu lăutari! Ia pofteşte repede la tovarăşul preşedinte!

Olmaz a înghiţit un nod amar, s-a uitat pieziş la Dămian care-i fusese cîndva prieten, şi-a pornit alene spre poartă.

— Haidem! — a mormăit el trăgîndu-şi pălăria pe ochi.

S-a întors de la Sfatul Popular tot cu acelaşi pas liniştit, tot cu pălăria trasă o ţîră pe sprînceana dreaptă. A intrat în casă, şi-a scos bocancii şi şi-a luat galenţii. A cinat liniştit, fără nici o vorbă. Şi fiindcă din coteţ izbucni primul cîntat al cocoşilor, s-au culcat.

Olmaz n-a putut dormi pînă spre ziuă. Şi nici n-a vrut să-i spună nevestei ce s-a petrecut. Cînd albeau zorile, a venit şi somnul. S-a trezit cu ziua în casă.

Desmeticindu-se de-a binelea, a sărit uşurel din pat şi, aplecîndu-se, şi-a tras bocancii. A mîncat tot mohorît, cu gîndurile închise în el, cu toate că ar fi vrut să ţipe de bucurie După aceea a luat un ciocan, un pumn de cuie şi a ieşit în ogradă. Cercetă scîndurile gardului Socoti de cuviinţă să le mai înţepenească Porni să ciocănească liniştit Aşa arăta: liniştit! Pe naiba! Acum ar fi vrut ca Gevai să-l întrebe ce-a aflat la Sfat! Dar Gevai nu mai îndrăznea Văzîndu-l întunecat, cu buzele strînse, a oftat: „Trebuie să fie tare rău dacă tace el aşa! Iar nu şi-a ţinut gura!".

E o întreagă poveste mîncărimea de limbă a lui Olmaz. De fel, nu este vorbăreţ Ba, vorba i-o scoţi cu cleştele Din cînd în cînd însă te pomeneşti cu el, cînd te aştepţi mai puţin, că trînteşte una de rămîn toţi cu gurile căscate. De la obiceiul acesta i s-au tras multe necazuri. De pildă, iată unul din aceste necazuri ale lui Olmaz.

Ferat, feciorul lui Hagi Murad la care Olmaz trudise vreme îndelungată, s-a despărţit de taică-său cu zurbă mare, strigîndu-i că-i şeitan [1]), că el nu stă de vorbă cu chiaburii şi multe altele. Tot satul a încremenit atunci de uimire. Unii îl blestemau pe Ferat, alţii spuneau că feciorul aşa trebuie să facă, doar fusese prizonier în U.R.S.S şi taică-său era chiabur! Olmaz mîrîise numai: „Gălăgie mare, vorbe goale!" Numai atît! Ferat a ţinut minte! Şi mai ţinea el minte şi alte vorbe ale lui Olmaz, mai vechi, pe care acesta i le spusese pe vremea cînd Muradzii îl aveau argat în curte. Cînd s-a petrecut cearta între Ferat şi taică-său, Olmaz avea doi căluţi straşnici de stepă, o căruţă, pămînt de la reforma agrară, vreo două hectare, şi alte patru aduse de nevastă-sa. Se chema că scăpase de argăţie şi se sălta în rîndul oamenilor mai înstăriţi

Cînd s-a făcut gospodăria colectivă, Olmaz s-a dus la Sfat să se înscrie şi el. Avea acum, pe lîngă căluţi, doi boi şi o vacă.

La Sfat, Ferat Murad, ajuns preşedinte, îi întreba pe oameni dacă intră de bună voie în gospodărie, dacă cunosc statutul... Lîngă el, comisia de la raion scria în scripte pe fiecare. Olmaz şi-a aşteptat liniştit rîndul. Cînd a ajuns în faţă, Ferat l-a privit drept în ochi şi l-a întrebat tare, ca să audă toată lumea, s-audă şi comisia:

— Dar tu? Ce vrei?

— Să intru în gospodărie!

Ferat a început să rîdă şi l-a arătat oamenilor cu degetul:

— Chiaburul vrea să intre în gospodărie! Ha, ha, ha! — apoi încruntîndu-se: Pleacă! N-avem nevoie de tine!

Oamenii au sărit atunci să-l ia apărarea:

— Nu-i chiabur!

— A fost argat!

— Nu-i drept...

Ferat s-a încruntat:

— A fost argat?

— A fost!

— Are acum cai, boi, vacă, şase hectare?

— Are, cum nu, dar...

Cineva din comisie îi şopti lui Ferat la ureche:

— Păi, ăsta cu şase hectare e mijlocaş!

Ferat îi întoarse vorba, tot şoptit:

— Lasă, tovarăşe, că ştiu eu cine e ăsta! Ai să vezi dumneata! In timpul acesta Olmaz porni spre uşă cu capul în jos. Cîţiva îl opriră:

— Stai, Olmaz! Nu-i drept...

Olmaz dădu din mînă cu lehamite, jignit:

— Limba n-are oase, dar oase sfărîmă!

Un membru al comisiei se ridică şi-l întrebă:

— Spune-ne dumneata ce avere ai!

Olmaz îl privi pieziş:

— De ce? Ferat m-a jignit! Să-ţi spun ţie? Eu am spus cîinelui, şi cîinele cozii sale! Şi cu asta, gata!

— Dar ăsta-i chiabur sadea! — exclamă cel de la raion.

Inginerul hotarnic, care-l cunoştea pe Olmaz, îl opri:

— Stai, Olmaz, să lămurim situaţia!

Olmaz îl privi trist şi blînd:

— Nu, doss [2])! Cuvîntul nu-i săgeată, dar se-nfige în inimă! Şi ţînţarul are inimă, dar eu? Vulpea de s-ar face hagiu [3]), tot găini mănîncă! — şi porni din nou spre uşă Ajuns acolo se întoarse spre Ferat:

— Minciuna merge înainte, adevărul după ea, Ferat! Nu uita că minciuna are picioarele scurte! — şi ieşi în uliţă.

— Asta-i chiabur sadea! repetă iarăşi cel din comisie, zăpăcit de vorbele lui Olmaz - Duşman în toată puterea cuvîntului!

TITUS POPOVICI

ANA NOVAC

LUCIAN RAICU

DOMOKOS GEZA

TIBERIU UTAN

DOINA SALAJAN

NICOLAE ŢIC

S. DAMIAN

MIOARA CREMENE

POP SIMION

A doua zi, Olmaz Ciorabai era trecut în scriptele Sfatului chiabur, şi chiabur a rămas. I s-au topit boişorii, vaca i-au luat-o din curte pentru impozite şi nici căluţii nu mai aveau mult de stat în ograda lui Olmaz. Ferat îşi făcea de cap, iar Olmaz nu era omul care să se roage. Aşa era el. Oamenii s-au temut să-i mai ia apărarea din pricina lui Ferat. Şi Olmaz s-a închis în el, ca o floare spre seară, amărît.

Nu peste multă vreme, Ferat fu prins măsluind registrele: tatăl lui, chiaburul Hagi Murad, nu-şi plătea nici jumătate din impozite. Şi de atunci Ferat stă la oraş, la închisoare A venit un preşedinte nou dar Olmaz Ciorabai nu i-a văzut încă faţa

— Du-te! îi spuneau oamenii. El o să-ţi facă dreptate!

— Nu mă duc! Să mă cheme el! — şi Olmaz şi-a văzut de necaz.

Aseară l-au chemat la Sfat. „Iarăşi vreo angara!" — şi-a spus el şi tot amîna să se ducă. Pînă cînd, iaca, Dămian-caraula:

— Măi, da' tu n-auzi să vii trap la Sfat? N-oi vrea să te duc cu lăutari! Ia pofteşte repede la tovarăşul preşedinte!

Şi s-a dus cu el la Sfatul Popular.

Ieri era sîmbătă Azi e duminică şi tare ar avea poftă să iasă puţin pe uliţă pînă în dreptul căminului „Dar scîndurile gardului se mai cer înţepenite oleacă! Poate s-ar mai găsi şi altceva de făcut prin curte, nu-i musai să iasă pe uliţă!" Şi bate rar cu ciocanul cuie în scînduri Aşa arată: liniştit! Pe naiba! Zvîrle cuiele şi ciocanul cît colo, îşi trage pălăria pe ochi şi, încruntat, porneşte spre poartă Gevai ar ţipa dar îşi muşcă limba Viaţa asta e plină de necazuri şi de nedreptate! Uf!

Olmaz calcă rar prin mijlocul uliţei, cu mîinile la spate. Ar lua-o mai repede la picior dar nu se cuvine să te pierzi cu firea Te privesc oamenii şi nu te socotesc bărbat. Deodată îşi dă seama că ar trebui să meargă pe lîngă garduri, ca ceilalţi, nu prin mijlocul uliţei. Dar dacă a luat-o aşa, aşa o ţine!

Cu cît se apropie de cămin, inima îi bate mai tare, mai nestăpînită Pălăria şi-o trage mai mult pe frunte şi mîinile, pe care şi le ţine la spate, i-au asudat de atîta strînsoare. Parcă s-ar duce să se răfuiască cu cineva!

Iată şi căminul! Se apropie de grupul de bărbaţi adunaţi pe prispă. Murmurele au încetat ca prin farmec. Toţi îl privesc încruntaţi, bărbăteşte. Olmaz se opreşte şi-şi scoate pălăria:

— Bună ziua!

Vreo zece pălării s-au ridicat, descoperind creştete încărunţite,

— Bine ai venit, Olmaz! — îl întîmpină toţi. Şi apoi cu o curiozitate rău stăpînită: — Te-a chemat preşedintele cel nou?

Olmaz zîmbeşte cu gura pînă la urechi:

— M-a chemat, prieteni!

— Şi?

— Ei! Mi-a spus o vorbă: „Şi apa doarme; duşmanul, nu!"

— Inţeleaptă vorbă!

— Inţeleaptă! — cade de acord şi Olmaz.

— Şi tu ce i-ai răspuns, Olmaz?

— I-am zis şi eu una: „Nu mi-e necaz cînd mă izbeşte armăsarul cu copita, ci cînd mă trînteşte măgarul!".

Rîd cu toţii, un pic gutural, fără sgomot, potolit, aşa cum trebuie să rîdă bărbaţii.

Unul din grup scoate tabacherea şi i-o întinde lui Olmaz, făcîndu-i cu ochiul:

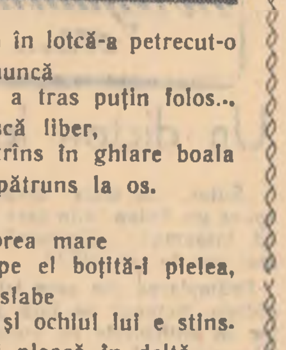
— Poate răsuceşti un tiutiun, Olmaz!

---

[1]) *diavol.*
[2]) *prietene!*
[3]) *om sfînt, care a fost la Mecca*

Nicolae Labiş

ZIMBETUL

Intreaga lui viaţă în lotcă-a petrecut-o
Bătrînul ce din muncă
a tras puţin folos...
Cînd să muncească liber,
l-a strîns în ghiare boala
Şi umezeala i-a pătruns la os.

Ca un veşmînt prea mare
pe el boţită-i pielea,
Şi braţele-s mai slabe
şi ochiul lui e stins.
Dar cînd pescarii pleacă în deltă,
la fereastră
El cîntă-un cîntec din bătrîni deprins

Iar seara, cînd ceaunul
pe jaruri clocoteşte
Şi-n juru-i se adună norodul pescăresc,
Cu ochii ţintă-n flăcări
bătrînul povesteşte
De duhurile bălţii, ce vuiesc.

De mic copil le ştie,
le-a auzit în noapte
Cum hohotesc ţintindu-l
cu ochii lor fierbinţi,
Cum se-nvîrtesc prin aer
în volburi luminoase
Şi rătăcesc pescarul scos din minţi.

De mic copil de ele a auzit adesea,
L-au alungat prin neguri,
l-au urmărit în vis...
Acum la bătrîneţe
îl cheamă-n orice noapte,
Fac semn, c-un ochi deschis,
şi-un ochi închis.

O carte de la şcoală strîngînd
în palma stîngă,
Lîngă bătrîn nepotul ascultă,
dînd ocol
Şi-acoperă cu palma un zîmbet
larg pe gură,
Dar ochii-nveseliţi îl dau de gol.

Mi-eşti drag, copil ce risul ţi-l
tăinuieşti cu palma
Spre-a nu mîhni bătrînul,
naivul ăsta blînd
Eu ştiu: bătrîn cînd fi-vei
copiii nu vor rîde
De tine, ascultîndu-te, nici cînd.

Romantismul anilor adolescenţei

Florin Mugur nu se numără printre acei poeţi ai tinerei generaţii care — în ciuda vîrstei şi a resurselor lor — se simt obligaţi să se arate maturi înainte de vreme, pentru a fi probabil „în rînd cu lumea". El nu-şi îngroaşă artificial glasul (ceea ce îi face pe destui să răguşească în cele din urmă); nici nu caută cu tot dinadinsul un ton grav, solemn, care să denote — cum îşi închipuie unii — o aşa-zisă maturitate şi ţinută meditativă a versurilor.

Simplu şi deschis, fără reticenţe, Florin Mugur lasă să cuvînte în ceea ce scrie, temperamentul neliniştit şi adesea contradictoriu al adolescentului „...în care se-mpreună / Fluerături subţiri de băietani / Cu vuiet de năprasnică furtună" *Dar trăind zbuciumul care a însoţit drumul spre maturizare al atîtor generaţii, visînd — ca şi acestea — la nemaivăzute înfăptuiri eroice, dăruindu-se primei iubiri la fel de pasionat şi total ca şi înaintaşii în anii adolescenţei lor, greşind nu o dată şi învăţînd din greşeli, cum se întîmplă întotdeauna, mai ales cînd abia ai păşit dincolo de pragul copilăriei — eroul liric al versurilor lui Mugur este pătruns pînă în cele mai intime fibre ale sale de suflul fierbinte al epocii noastre.*

Deceniul din urmă, în vîltoarea căruia s-a format el însuşi poetul l-a trăit din plin, respirînd din adîncul plămînilor aerul proaspăt, înnoitor, al prefacerilor din ţară Flecare nouă experienţă de viaţă cîştigată a lăsat urme pe placa sensibilă a conştiinţei sale. Şi acum — ca o pînză de apă subterană, neştiută multă vreme — ţîşnesc la lumină imagini, impresii, amintiri, adunate în anii din urmă în sufletul său

Se încheagă astfel, din versuri apărute disparat în reviste şi pagini literare ale ziarelor, portretul viu, surprins în mişcare al generaţiei de tineri care au deschis cu adevărat ochii la lumina tare, sănătoasă, a vieţii noastre noi. Desigur, în unitatea unui volum, particularităţile acestea vor putea fi serios analizate. Ne mărginim aici să schiţăm doar unele idei.

Florin Mugur evocă frumuseţea zveltă şi elanul vîrstei celor dintîi gînduri înalte a vîrstei primelor planuri de viitor, trasate — ce-i drept — mai mult cu imaginaţie şi însufleţire deslănţuită, decît cu judecată lucidă, fermă „Cu păr zburlit, cu gulerul răsfrînt,... de cîntec şi de luptă nesătul". *Fiecare din eroii acestei generaţii, în care mai dăinuie copilăria* („De ce s-o alungăm? Ar fi păcat!"), *a cunoscut emoţia şi sfiala momentului unic cînd i s-a încredinţat întîia sarcină de luptă. Chiar dacă nu era visatul act de curaj chiar dacă misiunea era obişnuită, cotidiană, a pus în îndeplinirea ei înflăcăratele năzuinţi ale tinereţii, nebănuitele ei energii sufleteşti. Viturile de viitor, către care putem zbura astăzi cu aripi larg deschise, setea nedomolită de a pune umărul la efortul comun, de a te simţi părtaş operei de făurire a societăţii socialiste — dau sens întregii existenţe a romanticilor fii ai Comunei pe care-i cîntă Florin Mugur. Neliniştea creatoare, freamătul şi entuziasmul lor şi — mai presus de orice — omenescul lor, ni se par expresiv concentrate în aceste versuri recent publicate în „Gazeta literară":*

Visăm şi scriem versuri, ne bucurăm, greşim. / Cunoaştem şi extazul, cunoaştem şi durerea. / Iar soarelui ce fruntea ne-o arde, nu-l cerşim / Mereu lumină blîndă şi dulce cum e mierea. / Ne doare, ni-e ruşine, cînd nedreptăţi mai sînt — / Doar sîntem noi — stăpînii pe ţară şi pe vremuri! / ... / Aşa sîntem — prea tineri. Nu merităm statui. / Şi totuşi peste vreme, în cîntece frumoase, / Urmaşii aminti-vor şi cerul albăstrui, / Şi pumnul strîns, şi stihul cu-nfrigurarea lui, / Şi părul drag ce-n noapte a flori şi somn miroase...

Parcurgînd lirica lui Florin Mugur, retrăieşti nu numai momentul întîlnirii generaţiei sale cu mişcarea revoluţionară de tineret, ci refaci în gînd întreaga evoluţie spirituală în decursul căreia aceşti tineri s-au format, căpătînd o înţelegere superioară, comunistă, a vieţii şi a rostului omului pe pămînt Elanului juvenil i-a dat un suport trainic însuşirea unui ţel măreţ pentru care merită să dai tot ce ai mai bun -făurirea fericirii celor mulţi Dorului nedesluşit de a realiza lucruri ieşite din comun i-a dat conţinut şi sens identificarea cu lupta pentru transformarea revoluţionară a societăţii. Spontaneitatea prieteniei pentru cei cu care păşeşte umăr la umăr, a fost dublată de sentimentul responsabilităţii faţă de tovarăşi, faţă de colectivitate.

Nu întîmplător poetul dăruie „respect nemăsurat" prietenului care a fost primit candidat „în marele partid al tinereţii". Pe bună dreptate — într-un amplu poem închinat romantismului vremilor noastre — el opune chipului searbăd al unui timpuriu blazat, care-şi fereşte pantofii de praf şi caută romantismul în cărţi „după amiaza, de la cinci la şapte", înaripare a şi patosul robust al oamenilor înaintaţi, care nu numai că visează zilele comunismului, ci şi militează pentru a deschide drum spre viitor:

Romanticii sînt'nainte-mergătorii / Visează, da! In vremea mea şi-a ta / In fruntea tuturor merg visătorii!

Pe cît este de evident că, lăsînd să pătrundă în poezia sa farmecul şi clocotul anilor adolescenţei, aşa cum l-a trăit el însuşi, Florin Mugur s-a conturat distinct în lirica noastră tînără — pe atît este de limpede că el îşi va închide singur perspectivele dacă nu-şi va îmbogăţi simţitor de aici înainte experienţa de viaţă. A şi început să se vădească în unele din versurile sale o anume monotonie, o rotire în cerc închis — ceea ce nu poate decît să-i dăuneze. Iar nuanţele de trandafiriu ce se fac simţite deseori în lirica sa izvorăsc neîndoielnic tot dintr-o insuficientă pătrundere în viaţă, care se răsfrînge asupra opticii poetului.

Generaţia cu care poetul se contopeşte nu stă pe loc. Iar locul celui care îi cîntă idealurile este numai în primele ei rînduri Cu sensibilitatea ascuţită care-i este proprie, cu însuşirea preţioasă de a „pune la inimă" tot ce cunoaşte important, lărgindu-şi mereu orizontul, cufundîndu-se adînc în realităţile noastre, pe care e dator să le pătrundă în dezvoltarea lor dialectică multilaterală Florin Mugur va putea fi şi pe viitor la post, în frontul tinerilor constructori ai socialismului.

MIHAIL LUPU

EXCURSIE

Da, am ajuns. Cabana Am ajuns!
Ce buze albe, fata sveltă are!
Muşcînd cu sete, gerul le-a albit
C-o lungă, pătimaşă sărutare.
Dar am ajuns, prieteni, însfîrşit!
Dintotdeauna, fiecare fată,
Cea mai frumoasă — ştiu — s-a-nchipuit.
Dar azi şi-acum, în clipa asta-anume,
Intr-adevăr e fiecare fată
Cea mai frumoasă din întreaga lume.
Cîntăm, E-aşa de bine să trăieşti
Şi versuri multe să-ncropeşti în grabă,
Pe colţul unei mese munteneşti,
Voinică, simplă, ca un om de treabă.
Din păr, zăpada-ncet mi se topeşte
Si-mi cade pe hîrtia mîngălită.
Şi-aş vrea ca-n versul care se-mplineşte,
In fulgerarea lui de o clipită,
Măcar o fată dintre-acelea care
In preajmă-mi rîd şi spun copilării,
Cu ochii larg deschişi, a-nfiorare,
Să-şi recunoască zîmbetu-ntr-o zi!
Şi aş striga: trăiască cei din juru-mi,
Prieteni dragi, şi gîndurile lor,
Ce-n cîntec şi-n văzduhuri se-nfăşoară,
Cu gîndurile mele într-un zbor,
Ei, cei ce simt aceeaşi voioşie,
Atunci cînd pot să spună: am ajuns,
Pierduţi într-o magnifică beţie,
In care-au toate, noimă şi răspuns.
O, îmi sînt dragi, că-s beat ca ei, şi eu.
Iar fata care, iată, îngîndurată,
Pe spate-şi potriveşte părul greu,
Cu gesturi ce le văd întîia dată
Şi-atît de scumpe-mi sînt, încît mă sperii,
Ea, fata sveltă, cu-alba ei făptură,
Pe munţii-n iarnă, e-o zeiţă pură
A bucuriilor şi-a primăverii.

Florin Mugur

RĂSPUNDERE

Colinzi de mult oraşul cu pas metalic, dur —
Şi caldarîmul serii, trudit, a geamăt sună.
Alungi cu buze strînse sărutul serii pur,
Iar fruntea-i tot mai palidă sub lună.

„De ce? De ce şi astăzi măcar un singur om,
Un om lipsit de vină, nedrept lovit să fie?"
Răspunzi de plînsu-i jalnic, de geamătu-i molcom
De jalea lui tăcută şi pustie...

Căci azi, în lumea noastră, tu, comunistul, eşti
Răspunzător de inimi, de flăcări, de destine.
Şi-atunci? De rostul vieţii n-ai cum să te-ndoieşti,
Dar pentru-o clipă te-ndoieşti de tine.

Ascultă-mă: e ceasul tîrziu. Ai îngheţat.
E-aşa de-aproape poarta! Deschide-o! Intră-n
casă.
Te va primi o carte; cu-n gest uşor, schiţat.
In perna rece fruntea ţi-o apasă.

Lin, trupul s-o destinde, voinic şi ostenit,
Şi ai s-adormi pe dată, cu pumnii la bărbie,
Uitînd aprinsă lampa — cu-n zîmbet infinit
Să-ţi lumineze chipu-a bucurie.

In zori, coboară-n strada cu neguri albăstrii,
Şi fără şovăială, ne-ntîrziat, te-ndreaptă.
Pe străzile ce paşii atent ţi-or urmări,
Spre unul dintre-aceia ce te-aşteaptă.

In poarta casei bate-i; cînd gazda s-a ivit,
Tu, liniştit şi sigur, te-apropie-n tăcere
De omul simplu care, chiar pe nedrept lovit,
Nu cere milă, mîngîieri nu cere.

Nu-l plînge, căci el nu vrea înduioşarea ta,
Iar lacrima prefă-te că nu i-o bagi în seamă.
Nu, n-ai venit să-l mîntui; ostaş eşti, nu uita:
Spre el nu mila — rostul tău te cheamă.

Porniţi alături lupta, de neînduplecat,
Cînd s-o isca-n vîrtejuri a patimii vîltoare.
S-o bucura Partidul că gîndul drept, curat,
Ucide nedreptatea-njositoare.

Şi omul, fericitul, — nici o-ndoială nu-i —
Ţi-o mulţumi, cu faţa de flăcări luminată,
Căci tu vei fi Partidul, atunci, în faţa lui,
Şi-l va iubi mai mult ca niciodată

BUCURIE

Pămîntul e o sală imensă de concert,
In care omenirea te cîntă, bucurie,
Răsar grădini frumoase, pe unde-a fost deşert,
Se leagănă sub vraja luminii, aurie,
Tremurătoare crînguri se oglindesc în lacuri,
Un chip descoperindu-şi, mai nou, mai luminos,
Iar munţii suri şi aspri, comorile de veacuri,
Pe talgere de aur ţi le aduc prinos,
Intîia oară lumea zăreşte-n faţa ei
Un drum de-azur şi stîncă, suind spre fericire.
Şi pietrele acestui drum nou, tăiat în stei,
Le pipăie acuma întreaga omenire.
Te cîntă, bucurie, Te-naltă-n slăvi, pios,
Le dă avînt cîntarea chiar aripilor frînte.
Şi omenirea-n cîntec se dăruie voios,
Deşi nu poate încă desăvîrşit să-l cînte,
Deşi, precum băiatul de cincisprezece ani,
Azi, omenirea, vocea şi-o simte în schimbare,
Suind arcade, totuşi, în bărbătesc elan,
In cale-ţi, bucurie, cum vii, tulburătoare,
Cum vii, grădini să legeni, pe unde-a fost deşert,
Să-ţi răspîndeşti lumina şi vraja, aurie...
Pămîntul e o sală imensă de concert,
In care omenirea te cîntă, bucurie.

Popas într-o seară de iarnă...

Coborînd din Cîmpina, seara, către gara orașului, privirea-ți este desfătată de o feerică priveliște. O salbă de mărgele în proporții neobișnuit de mari strălucește de la căderea serii pînă cînd zorile destramă timid negura nopții.

Așa i se înfățișează privirii călătorului panorama cartierului muncitoresc „Poiana". Am vizitat nu de mult acest cartier ca oaspete al căminului muncitoresc al uzinei „Poiana".

Retrăiesc adesea clipele petrecute aici. Isprăvisem treburile și mă pregăteam să pornesc către centrul orașului, cale de vreo 4 km., cu gîndul de a găsi o cameră la hotel.

— Puteți rămîne peste noapte la căminul tineretului — mi se adresă tov. Răcoșanu, secretarul comitetului U.T.M. al uzinei.

Am primit invitația și-am pornit împreună cu tovarășul secretar spre cămin.

Iată-ne ajunși. O clădire mare cu cîteva etaje, luminată puternic părea mai de grabă un hotel.

În holul clădirii un bătrîn portar așeza sau ridica, plin de bunăvoință, dintr-un tablou cheile locatarilor.

Am pornit spre sala de șah.

LA O PARTIDA DE ȘAH

— Credeam că ai renunțat, Ghinescule.

— Considerai că n-am puterea sau curajul să te înfrunt, nu-i așa? spune drept, Carole

Cei doi și au strîns rîzînd mîinile Sînt prieteni buni dar înverșunați adversari în fața tablei de șah. În seara aceasta avea să se hotărască cine-i mai bun dintre ei

Jucau împreună încă de pe băncile liceului Amîndoi erau tare ambițioși și se pare la fel de pricepuți în șah. Într-un timp însă, scorul întîlnirilor lor era, se pare, în favoarea lui Ghinescu. De atunci a trecut multă vreme. Dar anii n-au trecut în zadar Astăzi, Carol Lița și Ion Ghinescu sînt doi dintre cei mai buni ingineri ai uzinei Cum Carol și-a făcut studiile la Moscova, se întîlneau acum după mai bine de 5 ani

Partida care începuse deja era urmărită de un mare număr de spectatori

— Șah — amenință Lița cu regina poziția adversarului.

— Te pripești.

— Ba de loc Șah și mat.

— Da.. se vede că la Moscova ai învățat și șah

— Chiar așa Curînd după ce am ajuns la Moscova, m-am împrietenit cu unul dintre studenții sovietici, Vasili Zabelin. Vasili era un bun șahist Avea categoria I-a Deși eram mult mai slab Vasili mă invita mereu să joc. Se întîmpla uneori să rămînem aplecați ore întregi asupra tablei de șah Urmăream împreună cu Vasili partidele întrerupte din finala campionatului de șah al U.R.S.S. și nu mică ne era satisfacția cînd rezolvarea noastră era aceeași cu a finaliștilor.

La celelalte mese întrecerea era la fel de dîrză. Se disputa doar faza pe colectiv din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. Ioan Baciu adăuga pe lista victoriilor sale un nou succes.

— Deși joacă șah de numai cîteva luni, se situează printre cei mai buni — mă informă secretarul.

NECAZUL BIBLIOTECARULUI

— Alături e sala de lectură.

Pătrundem într-o încăpere în care la cîteva mese rînduite cu mult gust, tinerii citesc cărți, răsfoiesc un ziar sau o revistă.

În fundul sălii o bibliotecă, frumos lustruită, cu geamuri mari. Rafturile nu sînt prea pline.

— E cam goală, n-am încotro. Numai aseară am împrumutat 75 de volume. Și ca să fie și mai convingător, Zamfir, așa se numește tînărul bibliotecar, adaugă: la noi fiecare locatar citește.

Se ridică acum o altă problemă. De curînd Georgescu i-a spus la cantină:

— Ai primit noutăți, bibliotecarule? Mai am doar cîteva pagini din „Străinul". Parcă văd că mă pierzi de mușteriu.

„Străinul", romanul tînărului scriitor Titus Popovici, e ultima noutate a bibliotecii. Cei care n-au citit-o sînt nevoiți să apeleze la biblioteca uzinei.

— Sînt cititorii mei Și n-am să admit să-i pierd așa, cu una cu două. Apropiindu-se de noi adăugă: direcțiunea ne-a și promis banii pentru cîteva sute de volume, dar e secret. O surpriză pentru cititori.

PLANURI DE VIITOR

Ne aflam de cîteva minute într-una din camerele căminului. Mobilată modest, dar confortabil, camera își aștepta stăpînii.

Pe fiecare dintre cele două noptiere așezate la capătul patului, stau așezate vrafuri de cărți. Bănuind intenția mea, secretarul interveni.

— S-au luat măsuri pentru confecționarea unor etajere. Tinerii au început să-și închegheze biblioteci personale

Căldura plăcută (blocul are încălzire centrală) se îmbina minunat cu eleganța, perdele mari, mătăsoase. Ghiveciul cu mușcate crea o notă intimă, familiară Pe jos, parchet lustruit, de-ți era mai mare mila să calci.

Am urcat la etajul II.

— Se vede treaba c-au spart toate mingile de-au renunțat așa de ușor

Două mese de tenis mă ajută să identific sala unde se disputau întrecerile de tenis de masă

— Ne străduim să facem cît mai interesantă viața locatarilor — continuă secretarul. Ne-am propus organizarea cîtorva seri de dans, audierea în colectiv a unor concerte... La primăvară băieții vor amenaja o grădină și un teren de volei (s-au angajat de pe acum).

Ascultam. Totul mi se părea atît de firesc, încît îi și vedeam pe cei de la parter lucrînd în grădină, iar pe cei de la etajul I disputîndu-și întîietatea într-un meci de volei cu echipa etajului II.

— Sînt modestele noastre planuri de viitor, încheie secretarul.

*

Am părăsit căminul cînd zorile fumurii ale dimineții vesteau o nouă zi de muncă.

— Cum v-ați simțit la noi. Vă place căminul nostru? mă întrebă secretarul.

Răspunsul nu-i greu de înțeles...

VASILE RANGA

În țara noastră oamenii sînt însetați de cultură. Cărțile sînt prețuite tot mai mult.

Fotografia noastră reprezintă biblioteca clubului muncitoresc „Alexandru Sahia" de pe lîngă Combinatul Siderurgic Hunedoara. Bibliotecara Viorica Achim împrumută cititorilor cărți literare nou apărute.

Din munca teatrului nostru în sprijinirea activității de amatori

Sprijinirea artiștilor amatori a preocupat colectivul teatrului nostru încă de la înființarea sa. Pe noi ne-a interesat munca artiștilor amatori și strădaniile lor de a da viață unor spectacole reușite, pentru că am văzut în aceasta unul din semnele vieții noi, semnele trezirii la o adevărată viață culturală a regiunii și orașului Bacău.

Actorii s-au obișnuit ca ajutorarea echipelor de amatori să facă parte integrantă din planul lor de muncă. Nu surprinde deci pe nimeni faptul că în plină stagiune, cu sarcini de producție multiple, avînd în față greutăți artistice și tehnice care se cer rezolvate pentru a face față cerințelor publicului nostru din ce în ce mai larg și mai exigent, găsim totuși timp și pentru tovarășii noștri amatori. Dar lăsăm faptele să vorbească: pentru a ajuta formațiile artistice de la sate în pregătirea celui de al IV-lea concurs al formațiilor de teatru și brigăzilor artistice de agitație de la sate, 12 actori și diverși specialiști din colectivul nostru fac parte din comisia regională a acestui concurs Ei răspund în cadrul comisiilor de teatru și brigăzi de agitație, de urmărirea și îndrumarea pregătirii acestui concurs, în toate raioanele regiunii.

Delegații noștri din cadrul și din afara comisiei conduc seminariile periodice, organizate în centrele de raion, cu instructorii și responsabilii formațiilor sătești. Asemenea seminarii au avut loc la Moinești, Roman, Adjud, și Piatra Neamț Actorii au împărtășit acolo cîte ceva din „tainele" punerii în scenă a unui spectacol, au lucrat practic cu unele brigăzi care au venit cu toată formația la seminar.

În cursul anului 1955 actorii au instruit echipe sătești care au cules apoi din belșug succese însemnate. Echipa de teatru din Zănești, raionul Buhuși, brigada artistică din Răcăciuni, formațiile din Pîrjol, Ripile, brigada din Gîrleni, au primit ajutorul nostru. Brigada artistică de agitație din Răcăciuni a fost promovată pe locul întîi, în faza pe țară a celui de-al III-lea concurs iar echipa de teatru din Zănești a ocupat de asemenea un loc de frunte în faza regională. În ce privește deplasările în comune, sîntem în acest an la început. a fost îndrumată recent echipa din Secuieni, raionul Bacău. Instructorul care a fost în această comună, a prelucrat indicațiile privitoare la concurs, a dat sfaturi și îndrumări în alegerea repertoriului și punerii în scenă a unei piese

O reală contribuție la creșterea nivelului activității artistice de amatori, o aduce studioul artistului amator organizat la Moinești și Piatra Neamț, inițiativă ce aparține teatrului nostru. La studioul artistului amator, noi am încercat să facem un fel de școală de teatru. Artiștii amatori sînt îndrumați de regizorii teatrului, ei participă la exerciții, pun în scenă momente dramatice, lucrează la un spectacol. Ei asistă la repetițiile actorilor, discută problemele de interpretare a spectacolelor noastre. Din mijlocul lor se recrutează elemente pentru corpul de figurație În afară de aceasta, elevii studioului își însușesc și un material teoretic, privitor la dramaturgia romînă și străină și la alte probleme legate de teatru.

Studioul artistului amator a împlinit un an de activitate. Este greu să numim concret rezultatele activității sale; noi urmărim să deschidem perspectivele unei activități științifice în munca amatorilor și să le sporim interesul pentru artă.

Pe tărîmul activității noastre pe acest tărîm se adaugă instruirea echipelor din întreprinderile și instituțiile orașului Bacău. Un număr de 15 actori instruiesc 21 echipe și brigăzi artistice de agi- [illegible] tul nostru la înflorirea artei populare.

ION NICULESCU BRUNA
artist emerit al R.P.R.
Teatrul de stat Bacău

Decorări la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Vineri a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea unor decorări.

La solemnitate au luat parte tovarășii dr Petru Groza președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, A Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, I Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, I. Vrabie, directorul Cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Pentru merite deosebite în activitatea artistică a fost conferit titlul de artist emerit al R.P.R. artiștilor Agepsina Macri-Eftimiu Victor Antonescu, Edgar Istrati și Aca de Barbu

Cu prilejul împlinirii a 5 ani de activitate a Teatrului de Stat de Operetă și pentru merite deosebite în muncă a fost conferit titlul de artist emerit al R.P.R artiștilor Puica Alexandrescu, Maria Vauvrina și Elena Zamora

Pentru merite deosebite și activitatea îndelungată în domeniul învățămîntului artistic a fost conferit Ordinul Muncii clasa I-a profesoarei de canto Lucia Cosma

Compozitorului Tiberiu Brediceanu, maestru emerit al artei din R.P.R. i s-a conferit Ordinul Muncii clasa I-a cu prilejul împlinirii a 60 de ani de activitate componistică iar Ordinul Muncii clasa II-a a fost conferit compozitorului Elly Roman pentru merite deosebite în activitatea artistică, cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 de ani.

Cu prilejul împlinirii a 5 ani de activitate a Teatrului de Stat de Operetă și pentru merite deosebite în muncă au fost decorați cu Ordinul Muncii clasa II-a Sandu Eliad, Nicușor Constantinescu, Ion Dacian, Virginica Romanovschi și Viorel Chicideanu; cu Ordinul Muncii clasa III-a au fost decorați: Gherase Dendrino, George Groner, Sili Popescu, Lică Rădulescu, Nae Roman și Cela Tănăsescu.

Pentru munca deosebită depusă în îndeplinirea sarcinilor pe linie de stat a fost conferit Ordinul Muncii clasa III-a tov. Filip Ciubotaru.

Pentru merite deosebite în muncă a fost conferit Ordinul Muncii clasa III-a următorilor lucrători din domeniul cinematografiei: Virgil Calotescu, Antoaneta Mărgi, Nicolae Marinescu, Ernest Bradu, Ion Cosma, Ovidiu Gologan, Ion Stoica și Valentin Bude.

Tovarășul dr. Petru Groza a felicitat pe cei premiați pentru distincțiile primite, urîndu-le noi succese în munca de viitor.

În numele celor decorați a răspuns Sandu Eliad, directorul Teatrului de Stat de Operetă.

(Agerpres)

Cauza Comunei e invincibilă

Cei care au avut prilejul să viziteze Mausoleul din Piața Roșie, au rămas profund impresionați de un fapt cu o semnificație deosebită. Corpul neînsuflețit al marelui Lenin este acoperit cu un steag roșu puțin înnegrit de trecerea anilor și ciuruit de gloanțe: steagul uneia dintre ultimele baricade ale Comunei din Paris, baricada de la Belleville, apărată pînă la urmă de un singur muncitor. Acest steag a fost păstrat cu grijă de muncitorii francezi și a fost apoi dăruit primului stat proletar din lume, statului sovietic. Faptul acesta impresionant depășește valoarea unui simbol. Faptul acesta este o mărturie minunată a solidarității oamenilor muncii de pretutindeni, a cinstirii pe care proletariatul mondial o dă eroismului comunarzilor.

Au trecut 85 de ani de la Comuna din Paris Dar amintirea ei strălucește puternică, trăiește mereu în inimile proletarilor francezi și ale tuturor acelora care luptă pentru făurirea unei societăți lipsite de exploatare, mizerie și întuneric.

...Comuna din Paris (18 martie —28 mai 1871) s-a născut în condițiile luptei neîmpăcate a proletariatului parizian pentru apărarea patriei sale, împotriva claselor exploatatoare din Franța coalizate cu cotropitorii prusaci.

În 1870 clasele exploatatoare din Franța au pornit un război împotriva Germaniei, dar au fost înfrînte. Țara era amenințată de invazia prusacă și nemulțumirea maselor era mereu mai puternică. Pentru a putea înăbuși valul revoltei poporului, bancherii și industriașii francezi s-au declarat gata să vîndă la mezat independența țării. Dar poporul Franței a refuzat să accepte sclavia militarismului prusac. Într-un puternic avînt revoluționar, muncitorii Parisului au proclamat Republica Franceză, afirmîndu-și hotărîrea de a-și apăra pînă la ultima suflare patria împotriva cotropitorilor. Din cauză că în acea perioadă erau slab organizați și lipsiți de conducători, proletarii nu au luat însă puterea în mîinile lor, ci au cedat-o unui guvern burghez. Acest guvern burghez nu numai că nu a făcut nimic împotriva cotropitorilor dar a făcut totul pentru a împiedica apărarea țării și a capitulat în fața invadatorilor germani. Încercînd să treacă la dezarmarea generală a Parisului, guvernul a ordonat muncitorilor — organizați în batalioane ale gărzii naționale — să predea tunurile lor. Muncitorii au înțeles că dezarmarea i-ar fi lăsat la cheremul burgheziei care abia aștepta să reprime în sînge nemulțumirea maselor ce se zbăteau în mizerie și suferințe grele Ei au refuzat să predea armele și s-au răsculat În cursul zilei de 18 martie 1871 proletariatul parizian a ocupat toate instituțiile, cazărmile, prefectura Deasupra orașului fîlfîia drapelul roșu, drapelul Comunei. A fost instaurat primul guvern muncitoresc din istorie. A fost instaurată, deși pentru scurt timp, prima dictatură a proletariatului din istorie. „Proletarii din Paris — arată manifestul din 18 martie al „gărzii naționale"... au înțeles că este datoria lor cea mai înaltă și dreptul lor absolut să se constituie stăpîni ai propriei lor soarte și să preia puterea de stat". Noul organ suprem al puterii de stat — Comuna — aleasă la 26 martie 1871 pe baza dreptului electoral universal, a fost compus din muncitori, intelectuali, funcționari și mici burghezi. Din sînul poporului au venit la putere organizatori talentați, conducători de mase, luptători curajoși gata să-și dea viața pentru cauza poporului muncitor. Comuna era statul celor exploatați îndreptat împotriva exploatatorilor, era instrumentul prin care proletariatul încercă să desființeze definitiv sîngeroasa dominație a burgheziei. Silită în cele zece săptămîni ale existenței sale să facă față coaliției claselor exploatatoare din Franța și de peste hotarele Franței, Comuna și-a consacrat forțele în primul rînd apărării contra violenței exploatatorilor și nu a putut decît să înceapă realizarea unor transformări social-politice radicale. Comuna a sfărîmat mașina de stat burgheză și a înlocuit-o cu un stat de tip nou în care întregul guvern și toate autoritățile erau alese și erau răspunzătoare în fața poporului A fost dizolvată armata burgheză permanentă și poliția, forțele armate ale Comunei fiind constituite din muncitori înarmați. Comuna a trecut în proprietatea proletariatului fabricile și atelierele patronilor fugiți și a luat o serie de măsuri pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Facsimilul de mai sus este o reproducere după numărul 3 din 1933 al gazetei „Tînărul leninist" — organ al C.C. al U.T.C. Prima pagină a acestui număr a fost închinată comemorării Comunei din Paris. Educați de gloriosul nostru partid în spiritul internaționalismului proletar uteciștii sărbătoreau cu dragoste marile evenimente ale luptei pentru pace, libertate și o viață mai bună a proletariatului mondial.

Dar clasa muncitoare nu avea atunci, și din cauza condițiilor din acel timp nici nu putea încă să aibă, un partid de tip nou care s-o conducă la luptă. Lupta clasei muncitoare lipsită de un stat major n-a fost unită și coordonată Proletariatul parizian n-a știut să înfăptuiască alianța cu țărănimea Violenței burgheziei, proletariatul din Paris nu i-a răspuns cu suficientă tărie Comuna nu și-a organizat bine propriile ei armate și n-a creat organe de luptă împotriva contrarevoluției și spionajului dirijate de guvernul burghez de la Versailles Toate acestea au dus la prăbușirea Comunei.

Aproape trei luni Comuna a rezistat eroic atacurilor furibunde ale trupelor guvernului burghez. Numai cu ajutorul direct al generalilor prusaci au reușit aceste trupe să intre în Paris Baricadați în cartierele proletare, muncitorii parizieni au continuat lupta inegală timp de șapte zile și șapte nopți. „În ultima luptă — scria ultimul număr din „Gazeta oficială", organul Comunei — populația Parisului a arătat toată energia de care e capabilă. Copiii construiesc baricade pe care le apără părinții lor și femeile, ba chiar mamele, cu arma în mînă, cu vorba și cu fapta ajută pe bărbații lor"... Comunarzii au lăsat pe cîmpul de luptă 30.000 de luptători căzuți eroic.

Înfrîngînd Comuna, reacțiunea a dezlănțuit o cumplită prigoană împotriva eroilor comunarzi. Mii de luptători ai Comunei au fost masacrați, au căzut sub gloanțele plutoanelor de execuție strigînd „Trăiască libertatea!" 40.000 de comunarzi au fost întemnițați sau trimiși în insule izolate.

Burghezia franceză și exploatatorii din lumea întreagă jubilau. „S-a terminat pentru totdeauna cu socialismul" — exclama șeful guvernului de la Versailles, Thiers Ei s-au înșelat însă amarnic. Nimeni și nimic n-a putut opri mersul înainte al omenirii spre socialism Deși zdrobită, Comuna din Paris a avut o mare însemnătate istorică Ea a constituit o dovadă concretă și grăitoare că eliberarea oamenilor muncii din lanțurile exploatării capitaliste e pe deplin posibilă. Ea a vestit omenirii muncitoare apropierea erei luminoase a victoriei socialismului și comunismului

Măreața cauză a comunei pentru care s-au jertfit eroicii comunarzi este astăzi mai vie și mai strălucitoare ca oricînd Ea a izbîndit în Uniunea Sovietică, în Republica Populară Chineză, în țările de democrație populară. Ea înflăcărează lupta oamenilor muncii de pretutindeni Ea va birui în mod inevitabil pe întreg cuprinsul pămîntului.

Sesiunea de constituire a Sfatului Popular al Capitalei

În sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiștei nr. 14, au avut loc sîmbătă dimineața lucrările sesiunii de constituire a Sfatului Popular al Capitalei, la care au luat parte deputații aleși la 11 martie.

Pe baza propunerilor făcute de deputați a fost ales noul Comitet Executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

În urma ședinței de constituire s-au stabilit următoarele funcții în cadrul comitetului executiv: ing. Anton Vlădoiu, președinte, Rădan Isache, N. Vlădășcău, ing Ion Nițu, Steliana Năstăsescu și dr. Ion Bîrzu, vicepreședinți, Leonida Ionescu, secretar.

În ultima parte a sesiunii a fost luat în discuție planul de măsuri pentru lărgirea bazei de aprovizionare a Capitalei cu legume și zarzavaturi și însămînțările de primăvară.

Doi oameni care suferă de-o meteahnă

Iarna aceasta, stînd o vreme în gospodăria colectivă „16 Februarie 1933" din satul Cucuieți raionul Brănești, am cunoscut un tînăr care se lăuda cu o meteahnă. Numele — Dan Alexandru, meteahna — nu crede în oamenii care pun preț numai pe vorbe.

— Cum vine povestea adică? am făcut eu mirat, încredințat fiind pe deoparte că meteahna nu-i strică, iar pe de altă parte că numai pățitul poate fi priceput.

— Povestea vine așa, începu Dan să zică, în vreme ce-și potrivea un loc mai bun lîngă soba din odaia socotitorului. În sat la noi e unul Ion Despina care a venit din Gălbinași acum un an jumătate cînd s-a însurat cu o fată de aici. Pămînt n-a avut nici înainte și nici după însurătoare. Trăia, pînă nu de mult, muncind cu ziua cînd la un chiabur, cînd la altul.

Într-o zi, anul trecut, pe vremea treierișului, l-am găsit pe drumul gării unde răsturnase o căruță cu snopi. Eu, tot așa, mă duceam la arie cu căruța încărcată. Ajungînd lîngă el am oprit caii și-am sărit jos, gîndind că poate o să-i fiu de ajutor cu ceva.

— Al cui e grîul? — l-am întrebat.

— Al lui Ștefan Dințidecal, îmi răspunse el și mă rugă să pun umărul să ridicăm căruța.

Ștefan Dințidecal e un chiabur din Podul Pitarului.

— Poți să te superi, frățioare, dar eu nu pun mîna să mișc măcar un pai.

S-a întors către mine și m-a fulgerat din priviri; adică ce, mă oprisem să rîd de el?

— Măi Ioane, i-am zis, eu am fost ca și tine, fără pămînt și-am slugărit ani întregi pe la ăștia la care te învîrți tu acum, și m-am ales numai cu ocări. Unul din ei, în vremea secetei, cînd l-a prins pe taica intrînd în lanul lui de porumb l-a zdrobit cu pumnii așa fel că după o lună bătrînul s-a sfîrșit... De ce-ți rupi tu oasele pentru ei și nu vii în gospodărie, lîngă noi, să-ți afli un rost?

Ion a tăcut și s-a lăsat moale pe pămîntul gol.

— N-am avere, a oftat el, n-am decît brațele.

— Te primim numai cu brațele.

— Cîntec vechi, mă primiți și pe urmă...

— Ce se întîmplă pe urmă?

— O să-mi scoateți ochii că n-am adus măcar o sapă.

— Ești un prost. Ți-am spus că nici eu n-am avut nimic.

— Cu tine-i altă zeamă, tu ești candidat de partid.

Asta m-a înfuriat peste măsură. Și ca să nu izbucnesc, am plecat și l-am lăsat în legea lui. Auzi ce-i trăznea prin cap adică ce, dacă sînt candidat de partid, nu mă întreabă nimeni nimic, mi se dă totul pe de-a gata? Fierbea sîngele în mine, dar ce puteam să fac? L-am dat dracului și atîta tot. Au trecut două luni. În răstimpul acesta n-am putut să mai dau ochii cu el. Cum mă zărea pe uliță, făcea cale întoarsă. M-am dus atunci la el acasă, dar nu m-a primit. Ieșea nevastă-sa și-mi spunea că el doarme, că-i frînt de oboseală, că n-are de ce să-l scoale.

— Dar-ar domnul să se scoale limpede, că așa cum e acum, e pe jumătate năuc.

M-am găsit față-n față cu Ion Despina tocmai în toamnă. Să vezi cum a fost. Odată mă întorceam de la Gălbinași — avusesem niște treburi la O.R.A.C.A. — pe un drum aproape de calea ferată. Ziua era frumoasă, senină ca lacrima. Cînd am ieșit din sat și-am trecut o liziera de salcîmi, l-am văzut înaintea mea pe Ion Despina. Sta în mijlocul drumului și se căznea să-și arunce în spinare o raniță mare cît un sac. Ranița era a naibii de grea și am strigat să aștepte, că vin să-l ajut. El s-a ghemuit în marginea drumului — semăna cu un bolovan pus ca să închipuie răzorul dintre două pogoane — și m-a așteptat.

— Bun noroc, i-am zis. Ce duci acolo, pietre?

— Porumb. Am fost la tata și mi-a împrumutat trei banițe de porumb ca să-l macin.

— Dar ce, m-am mirat, tu nu mai ai nimic în hambar? Doar abia s-a terminat culesul. Pe ce-ai muncit toată vara?

— Ce-am cîștigat am isprăvit de mult Poate că la iarnă o să-mi mai dea ceva.. E greu...

Stînd așa să-l ascult, mi-a răsărit deodată un gînd.

— Ioane, i-am zis poți să vii după prînz pînă la mine?

— Ai ceva treabă?

— Da.

Treabă aveam și nu prea. Trebuia să scot dintr-o odaie porumbul — 3.600 kg cît primisem la împărțirea veniturilor — să-l mut într-o șură. Treaba aceasta însă nu se cerea făcută numaidecît dar, vezi, era altceva la mijloc.

După prînz Ion a venit și i-am spus despre ce e vorba.

— Bine, mi-a răspuns, hai să începem.

— Începem dar nu știu unde să-l pun. În pod am douăzeci de saci cu grîu. Ia urcă-te și tu pe scară să vezi, e loc? Ion s-a urcat și a rămas multă vreme în gura podului cu ochii ațintiți spre movila de grîu.

— Ei, ce zici, i-am strigat, putem să facem ceva?

Nu mi-a răspuns. S-a dat jos. Ochii îi străluceau nefiresc.

— Așa, vasăzică, nu-i loc. Hai atunci să ne uităm și-n polatră.

Știam destul de bine că nici acolo nu e loc, dar trebuia să-l duc peste tot

Ion intră, se uită la funiile de ceapă care atîrnau din grindă alături de o legătură de lînă la sacii cu mazăre și iarăși nu scoase o vorbă. De aici a trebuit să mă urmeze la hambar unde țineam orzul și ovăzul.

— Ce naiba să fac? m-am tînguit eu la urmă. N-am unde să pun porumbul. N-am loc și te-am chemat degeaba. Podul, dacă mai pun în el cinci saci, se dărîmă și mă îneacă cu grîu.

Ion s-a foit nemulțumit și-a plecat Seara m-am pomenit cu el că vine să-mi bată la poartă.

— Ce este, l-am întrebat, s-a întîmplat ceva? — și inima îmi tremura de nerăbdare.

— Ce să se întîmple? Nimic. Vreau să intru în gospodărie.

— Dacă-i așa fă cerere, l-am îndemnat eu. Fă cerere și hai să cinstim ceva.

Ion s-a împotrivit.

— Nu. Casa ta am văzut-o, dar tu ești candidat de partid...

— Înțeleg, făcui eu liniștit, dar în clipa următoare mi-am pierdut răbdarea și-am început să urlu:

— Nătărăule, tu crezi că mi s-au dat toate astea pe degeaba? Dar ce sînt eu mă?

El însă mi-o întoarse răspicat:

— Vreau să mai văd și casa altuia. Vreau să mergem la Constantin Sora.

M-am dus, n-am avut încotro. Constantin Sora ne-a primit bucuros și cînd i-am explicat de ce venisem, și-a pus mîinile în șolduri și-a început să rîdă.

— Haideți, ne pofti el, să mergem întîi să facem socoteala pe hîrtie ce bucate am primit eu și pe urmă s-o luăm de la capăt cu lista în mînă Totul cum stă scris pe hîrtie.

Am crezut că Ion are să se rușineze Aș! A luat hîrtia, a făcut socotelile și pe urmă dă-i cu răscolitul de la un capăt la altul al gospodăriei. Ion nu pune preț numai pe vorbe — e un om cam sucit. Vroia să știe tot ce are Sora, nu lăsa să-i scape nimic. Vorbele nu-i făceau nici cald, nici rece. Mare pușlama, da-mi place, e om dintr-o bucată. Acuma e aici în gospodărie și suferă și el de aceeași meteahnă: nu-i plac oamenii care pun preț numai pe vorbe.

F. N.

50 de ani de la primul zbor al lui

TRAIAN VUIA

Se împlinesc astăzi 50 de ani de la primul zbor din lume cu un avion înzestrat cu mijloace mecanice de bord: avionul monoplan conceput, construit și pilotat de inginerul romîn Traian Vuia. Acest prim zbor a avut loc pe cîmpul de la Montesson, localitate în apropiere de Varsailles, în ziua de 18 martie 1906 El s-a înscris în istoria aviației ca un eveniment de o deosebită însemnătate deoarece a fost realizat cu un aparat care s-a impus ca bază pentru toate perfecționările aduse mai tîrziu avionului.

Pentru noi, oamenii atît de obișnuiți cu imaginea avionului modern este greu să ne dăm seama de revoluția pe care a determinat-o avionul lui Vuia în dezvoltarea aviației La începutul acestui secol — atunci cînd convingerile lui Traian Vuia despre posibilitatea zborului cu aparate mai grele decît aerul, înzestrate cu mijloacele de bord necesare zborului. se cristalizau în planurile de construcții ale avionului său, sau se concretizau în construcția acestui aparat — foarte puțini oameni de știință credeau în posibilitatea aceasta. La Paris, care era considerat pe vremea aceea centrul aeronauticii, era foarte larg răspîndită părerea că oamenii nu vor putea zbura decît folosind aparate mai ușoare decît aerul, baloane dirijabile. Chiar și cei cîțiva entuziaști care credeau în posibilitatea zborului cu aparate mai grele decît aerul — adesea socotiți utopiști atît de către cercurile științifice cît și de către opinia publică largă — aveau păreri diferite despre modul de construcție a avionului ca și despre condițiile și mijloacele de decolare și aterizare.

Nici unul dintre ei însă nu reușise să construiască și să piloteze un avion cu motor (Trebuie spus că pe vremea aceea cercurile aeronautice din Paris și din alte părți, ca și Traian Vuia însuși, nu știau nimic despre încercarea reușită de zbor cu primul avion din lume întreprinsă de inventatorul rus Alexandru Fedorovici Mojaiski la Țarscoe Selo lîngă Petersburg către sfîrșitul secolului trecut Regimul țarist, retrograd și cosmopolit, nu a sprijinit, ba mai mult a dat uitării această valoroasă încercare lipsind-o de urmările cuvenite).

În zilele noastre, chiar și profanii în ale aviației știu bine că orice avion trebuie să dispună de mijloace mecanice proprii la bord. necesare decolării, zborului și aterizării. La începutul secolului nu fusese încă găsit nici mijlocul de decolare și aterizare (roți, schiuri, flotoare etc.) care pare acum atît de simplu. Pe atunci toți cei care construiau „mai grele decît aerul", puțini la număr, au încercat numeroase mijloace de decolare care mai de care mai complicate, mai costisitoare și mai inaplicabile — de la catapulte speciale și planuri înclinate, pînă la piloni înalți de lansare sau construcții plutitoare create pentru același scop.

Traian Vuia a fost primul care a propus și a aplicat soluția avionului cu motor și înzestrat cu tren de aterizare propriu Chiar și cei mai activi partizani ai zborului cu aparate mai grele decît aerul și-au arătat neîncrederea în soluția adoptată de Vuia Dar zborul de la 18 martie 1906 a confirmat practic în fața lumii întregi dreptatea deplină a lui Vuia, stîrnind uimire în tabăra partizanilor baloanelor dirijabile și aducînd o puternică încurajare puținilor adepți ai zborului cu aparate mai grele decît aerul.

Drumul lui Vuia, acest mare și vrednic fiu al poporului nostru, n-a fost un drum neted Ca și Aurel Vlaicu, Traian Vuia a fost fiu de țăran sărac Copilăria și-a petrecut-o în cătunul Surducul Mic, comuna Bujor, din Banat Încă din copilărie observa cu pasiune zborul păsărilor. Mai tîrziu, în liceu, devine un pasionat constructor de zmee și un observator atent al zborului acestora. Lipsurile materiale în care se zbate îl silesc mai tîrziu să părăsească cursurile Politehnicii din Budapesta și să studieze dreptul. După ce devine avocat își dă seama însă că nu poate renunța la marea lui pasiune pentru tehnică și în primul rînd la convingerile sale despre posibilitatea zborului cu aparate mai grele decît aerul.

De aceea se hotărî să lupte pentru a-și vedea planurile împlinite. Ajutat materialicește de prieteni, de intelectuali și săteni din Banat și chiar din Ardeal, Vuia pleacă în 1902 la Paris. Dar, așa cum nu se aștepta, planurile sale sînt primite aici cu răceală, ba chiar cu ironie. Academia de Științe din Paris — căreia Vuia îi supune memoriul său intitulat „Aeroplan-automobil", în februarie 1903 — clasează acest memoriu considerînd conținutul său drept un lucru irealizabil. În ciuda tuturor greutăților materiale, în ciuda zidului de neîncredere și nepăsare cu care l-au întîmpinat oficialitățile din Paris, Vuia se apucă singur de treabă și cu tăria de caracter proprie celor ce cred neabătuți în dreptatea cauzei lor, el izbutește să construiască primul avion înzestrat cu toate mijloacele de zbor necesare și să zboare cu el.

Răsunătorul succes al lui Vuia atrage noi adepți pentru zborul cu „mai greu decît aerul", dă un puternic impuls cercetărilor și încercărilor ulterioare întreprinse de Santos Dumont, Ferber, Bleriot și alții.

Documentele vremii confirmă pe deplin marele merit al lui Vuia de a fi creat avionul în forma sa clasică, așa cum — în linii mari — îl cunoaștem și astăzi.

Burghezia și moșierimea cosmopolită din țara noastră nu l-au ajutat pe Vuia și, mai mult, au trecut sub tăcere marile sale merite.

Abia în zilele noastre — datorită grijii cu care partidul și guvernul scot la lumină și redau poporului tezaurul său cultural și științific și pe credincioșii săi slujitori — opera și personalitatea lui Traian Vuia sînt prețuite și cinstite cum se cuvine.

Publicarea într-un volum (T. Vuia: „Realizarea zborului mecanic") a unor documente care pun în adevărata lumină opera și personalitatea lui Traian Vuia, constituie un prim și important pas pe acest drum

Temeinica pregătire științifică a lui Traian Vuia, metoda riguros științifică în rezolvarea problemelor tehnicii, curajul, dîrzenia și voința nestrămutată, patriotismul său înflăcărat, sînt pilduitoare pentru tineretul patriei noastre.

Să-l cunoaștem și să-l iubim pe Traian Vuia!

M. GEORGESCU

De peste hotare

Mîine încep la Londra lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

Tratativele separate ale puterilor occidentale

LONDRA 17 (Agerpres). — Tratativele separate anglo-franco-americano-canadiene în problema dezarmării se desfășoară cu ușile închise. Din informațiile corespondenților de presă occidentali reiese însă că ele au rostul de a coordona punctele de vedere a Angliei și Franței cu punctul de vedere american pentru a se ajunge la un „plan unic" occidental care să fie prezentat apoi Uniunii Sovietice în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare care își va începe lucrările luni.

Acum cîteva zile, Buletinul de Știri al Casei Albe afirma că „există oarecari divergențe între punctele de vedere american, francez și britanic, dar oficialitățile americane speră că în cadrul ședințelor de pregătire se va putea ajunge la o înțelegere". După cum se știe însă, primul ministru al Angliei, Eden, a declarat că, în cadrul discuțiilor sale cu Guy Mollet, cei doi primi miniștri au ajuns la un acord deplin în problema dezarmării. Acest acord s-a realizat pe baza unui plan inițial francez, care potrivit declarației primului ministru al Franței, Guy Mollet, „ține seama de toate propunerile în domeniul dezarmării prezentate pînă acum atît de țările occidentale, cît și de Uniunea Sovietică". Acestui plan, potrivit declarației sale, i s-au adus unele modificări și completări de către guvernul englez. Esența acestui plan a fost sintetizată de Jules Moch, reprezentantul permanent al Franței în subcomitetul comisiei O.N.U. pentru dezarmare, în următoarele cuvinte: „Nici control fără dezarmare, nici dezarmare fără control, ci o dezarmare treptată care să poată fi controlată în condițiile actuale".

Atitudinea Canadei față de acest plan nu a fost încă făcută cunoscută.

Guvernul american nu și-a făcut încă cunoscută în mod oficial poziția asupra acestui plan. Din declarațiile făcute joi de reprezentanți autorizați ai S.U.A. în fața unui subcomitet senatorial reiese însă că punctul de vedere american în problema dezarmării a rămas control fără dezarmare.

Statele Unite nu recunosc necesitatea ca puterile occidentale să facă propuneri concrete în privința dezarmării. Charles Wilson, ministrul Apărării al S.U.A., a declarat chiar, potrivit agenției de știri a Casei Albe, că „Uniunea Sovietică este acea care trebuie să facă primul pas" în cadrul ședințelor care vor începe luni. Se știe însă că Uniunea Sovietică a făcut încă de mult propuneri care au apropiat punctele de vedere în problema dezarmării; în schimb puterile occidentale au retractat chiar propriile lor propuneri și de aceea nu s-a putut ajunge la un acord. Acum, Franța și Anglia au adoptat o atitudine mai pozitivă, dar rămîne de văzut dacă o vor susține cu perseverență.

Rezoluția Biroului Executiv al F. S. M.

PRAGA 17 (Agerpres). — Ceteka transmite: Intre 13 și 16 martie 1956 a avut loc la Praga cea de a 29-a sesiune a Biroului Executiv al Federației Sindicale Mondiale. In rezoluția adoptată la sesiune se spune printre altele:

Biroul Executiv declară că lichidarea tuturor piedicilor din calea unității sindicale internaționale constituie o cauză a tuturor organizațiilor sindicale afiliate la F.S.M., la Confederația Internațională a sindicatelor libere, precum și o cauză a sindicatelor independente care trebuie să fie gata să contribuie la înfăptuirea acestei sarcini principale. Biroul Executiv salută Uniunea sindicatelor din Iugoslavia și confirmă rezoluția adoptată la cea de a 28-a sesiune a Biroului Executiv privind anularea hotărîrii nejuste adoptată în 1950 față de această organizație, hotărîre în contradicție cu politica internațională de unificare a tuturor sindicatelor.

In rezoluție se subliniază că în prezent lupta popoarelor asuprite pentru independența națională s-a intensificat considerabil în numeroase țări (Maroc, Sudan, Malaya, Iordania). Subliniind rolul important pe care l-a avut conferința de la Bandung în dezvoltarea mișcării naționale în rîndurile popoarelor asuprite, Biroul Executiv al F.S.M. consideră necesar să se ducă o campanie continuă de popularizare a principiilor adoptate la conferința de la Bandung.

Sub steagul biruitor al leninismului!

Raportul lui Max Reimann la ședința lărgită a secretariatului conducerii P. C. din Germania

BONN 17 (Agerpres). — Ziarul „Freies Volk" a publicat raportul cu privire la Congresul al 20-lea al P.C.U.S. și cu privire la sarcinile comuniștilor vest-germani, prezentat la ședința lărgită a secretariatului conducerii Partidului Comunist din Germania, de Max Reimann, prim secretar al conducerii P. C. din Germania.

M. Reimann a arătat că analiza marxist-leninistă a situației internaționale făcută la Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice are o mare însemnătate pentru aprecierea științifică a evoluției evenimentelor din Germania occidentală.

Vorbitorul a subliniat în continuare că tezele prezentate la Congresul al 20-lea al P.C.U.S. cu privire la posibilitatea coexistenței pașnice a statelor cu sisteme social-politice diferite, la posibilitatea preîntîmpinării războaielor în condițiile actuale, și cu privire la formele de trecere a diferitelor țări la socialism „au dat un răspuns la problema vitală care în momentul de față frămîntă foarte mult masele populare". In această ordine de idei, M. Reimann a arătat sarcinile care stau în fața P. C din Germania în vederea lichidării sciziunii din rîndurile clasei muncitoare germane și a asigurării unei colaborări cu social-democrații, în vederea unirii tuturor forțelor poporului german care se pronunță împotriva războiului, pentru pace și democrație.

In ceea ce ne privește, a declarat M. Reimann, nu se pun nici un fel de condiții preliminare. Dimpotrivă, sîntem gata să înlăturăm tot ceea ce ne desparte. Impreună cu toate forțele de bună credință sîntem gata să căutăm o cale care în condițiile actuale din țara noastră să ducă la pace și libertate pentru popor.

Noi, comuniștii, considerăm că în momentul de față în Germania occidentală problema vitală pentru toți muncitorii, pentru partidele și sindicatele lor, constă în necesitatea de a găsi căi comune, de a înceta învinuirile reciproce și de a ne pronunța în comun pentru apărarea intereselor clasei muncitoare germane și a tuturor oamenilor muncii.

M. Reimann a subliniat în această ordine de idei că partidul social-democrat și partidul comunist din Germania occidentală trebuie să participe în comun la lupta popoarelor pentru pace, pentru dezarmare și interzicerea armei atomice, împotriva reînvierii organizațiilor fasciste și militariste, pentru asigurarea drepturilor și libertăților democratice, împotriva creării unui nou wehrmacht, și a includerii Germaniei occidentale în N.A.T.O

Vorbind despre diversitatea formelor de trecere a diferitelor țări la socialism, M. Reimann a subliniat că o condiție obligatorie pentru toate aceste forme este asigurarea conducerii politice a statului de către clasa muncitoare în frunte cu partea ei cea mai înaintată. In momentul de față, a spus el în continuare, în Germania occidentală este vorba în primul rînd de apărarea păcii, a libertăților democratice și independenței naționale.

In raportul său, M. Reimann a subliniat că pentru o activitate încununată de succes a partidului în calitate de conducător al clasei muncitoare și al tuturor oamenilor muncii are o uriașă însemnătate lupta împotriva cultului personalității și pentru întărirea conducerii colective în partid.

Pentru a înlătura rămînerea în urmă a partidului nostru, partidul trebuie în primul rînd să pună capăt sectarismului, să promoveze o politică elastică corespunzătoare condițiilor din Germania occidentală și să găsească noi forme în munca sa, și în primul rînd în munca cu masele.

M. Reimann a arătat în continuare că în munca sa ideologică partidul trebuie să-și concentreze atenția asupra principiilor hotărîtoare ale învățăturii marxist-leniniste despre popor ca făuritor al istoriei, ca creator al tuturor bogățiilor materiale și spirituale ale omenirii, despre rolul hotărîtor al partidului marxist în lupta pentru pace, democrație și progres.

Max Reimann a subliniat în încheierea raportului său că comuniștii germani sînt ferm hotărîți ca în spiritul internaționalismului proletar să-și facă datoria în lupta pentru pace, democrație și progres.

Irène Joliot Curie

PARIS 17 (Agerpres). — La 17 martie a încetat din viață Irène Joliot-Curie, unul din cei mai mari savanți francezi în domeniul radiochimiei și fizicei nucleare, cunoscută activistă pe tărîm obștesc, membră a Consiliului Mondial al Păcii.

★

Stingerea din viață a Irènei Joliot Curie va fi dureros resimțită de oamenii de știință din lumea întreagă care cunosc contribuția prețioasă adusă de fiica lui Pierre și Marie Curie la progresul fizicii nucleare în ultimii 30 ani.

Născută la 12 septembrie 1897, înclinațiile către știință ale Irènei Curie s-au vădit de timpuriu. Ea a devenit asistenta ilustrei sale mame, Marie Curie, încă din vremea studenției de cînd datează primele sale lucrări științifice.

Căsătorită în 1926 cu tînărul cercetător științific al Institutului de Radium din Paris, Frederic Joliot, Irène Curie a desfășurat împreună, sau alături de soțul ei o rodnică activitate științifică, continuînd în a doua generație exemplul dat de părinții ei.

Așa după cum numele lui Pierre Curie este indisolubil legat de acela al Mariei Sladowska Curie, tot atît de strîns legate vor rămîne în istoria fizicei numele Irènei și al lui Frederic Joliot Curie.

Nu este cu putință a rezuma în cîteva rînduri opera de cercetare a Irènei Curie.

Vom menționa în special perioada anilor 1930-1935 în care se situează descoperirile de importanță esențială care au ilustrat numele Irènei și al soțului ei prin descoperirea radioactivității artificiale și obținerea primilor izotopi radioactivi artificiali.

Studiul amănunțit al radiației alfa a poloniului și radioactiniului a condus în 1931 pe cei doi cercetători la descoperirea așa-numitului „efect Joliot Curie".

In 1933 efectuează o serie de lucrări capitale, care conduc pe cei doi savanți la descoperirea radioactivității artificiale în 1934. Premiul Nobel pentru fizică a venit să încununeze gloria științifică a Irènei și al lui Joliot Curie.

Caracter de puțin obișnuită fermitate, Irène și-a consacrat întreaga putere de muncă științei și totodată a fost o soție și o mamă exemplară.

Preluînd după moartea Mariei Curie sarcina grea a conducerii Institutului de Radium al Universității din Paris, Irène Joliot Curie a dat dovezi de excelentă organizare și a știut să cîștige afecțiunea și stima numeroșilor ei colaboratori și elevi.

Irène Curie în ciuda sănătății sale șubrezite de pe urma lipsurilor primite în timpul ocupației hitleriste în Franța, n-a pregetat totuși să consacre o parte din puterea ei de muncă activității ei sociale alături de soțul ei.

Pierderea ei va fi resimțită de aceea nu numai de oamenii de știință din lumea întreagă, ci de întreaga opinie publică mondială iubitoare de pace și de progres pentru care a militat cu dîrzenie și consecvență.

Acad. E. Bădărău
„ H. Hulubei
„ St. Procopiu
„ Ș. Țițeica
Prof. Gh. Atanasiu, membru corespondent al Acad. R.P.R.
Prof. Tr. Gheorghiu, membru corespondent al Acad. R.P.R.
Prof. T. V. Ionescu, membru corespondent al Acad. R.P.R.
Prof. V. Novacu, membru corespondent al Acad. R.P.R.
Prof. Al. Sanielevici, membru corespondent al Acad. R.P.R.

Ceremonia incinerării lui Al. C. Constantinescu

Sîmbătă dimineața numeroși ziariști și scriitori din Capitală au condus în ultimul său drum pe Al. C. Constantinescu, ziarist militant, publicist și scriitor.

La ora 14,30 a avut loc o adunare de doliu. Au luat cuvîntul tovarășii Vasile Dumitrescu, director general al Agenției „Agerpres", președintele Uniunii Ziariștilor din R.P.R., în numele ziariștilor, acad. Zaharia Stancu, redactor șef al revistei „Gazeta Literară", în numele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., și studentul Ion Lavric în numele studenților Facultății de ziaristică.

Vorbitorii au evocat personalitatea lui Al. C. Constantinescu, ziarist și scriitor talentat care și-a închinat întreaga viață și activitate cauzei partidului și poporului muncitor.

Incinerarea a avut loc la crematoriul „Cenușa" unde tov. Mihai Apostolescu, decanul Facultății de ziaristică a adus un ultim salut dispărutului.

Sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Secretariatul Consiliului Mondial al Păcii anunță că la 5 aprilie 1956 se va deschide la Stockholm o sesiune extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, care va lua în discuție problema dezarmării și interzicerii armei atomice.

O delegație comercială a R. P. Chineze a sosit la Cairo

CAIRO 17 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 16 martie a sosit la Cairo o delegație comercială a R. P. Chineze, condusă de E Țzi-cluan, ministrul Comerțului Exterior al R. P. Chineze. Delegația a fost întîmpinată la aeroport de ministrul Comerțului și Industriei al Egiptului, Abu Nosseir, și de subsecretarul de stat la Ministerul Invățămîntului, Hașim.

Cu același avion a sosit Ma I-min, șeful delegației chineze, care va organiza la Cairo o expoziție de mărfuri chineze.

Conferința de presă a delegației femeilor sovietice care ne vizitează țara

Inainte de a părăsi țara noastră, membrele delegației femeilor sovietice care au participat la sărbătorirea Zilei Internaționale a Femeii — A. G. Tukanova, locțiitor al ministrului Culturii din R. S. F. S. Rusă, conducătoarea delegației, L. T. Kosmodemianskaia și S. S. Ghilevskaia, membră a Comitetului Antifascist al Femeilor Sovietice — au ținut sîmbătă la amiază o conferință de presă la sediul Consiliului General A.R.L.U.S. Au fost de față numeroși reprezentanți ai presei romîne și presei străine.

A participat I. S. Ilin, secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice.

Conducătoarea delegației sovietice, Ana Ghenadievna Tukanova, a împărtășit impresiile sale asupra vizitei făcute în R.P.R.

Am fost deosebit de impresionate de atitudinea prietenească și cordială manifestată față de noi de către opinia publică din Romînia și de întregul popor romîn, de primirea caldă care ni s-a făcut pretutindeni. In aceasta vedem manifestarea adîncului respect și a dragostei față de poporul sovietic, față de femeile sovietice.

Membrele delegației sovietice au răspuns la întrebările ziariștilor.

In întîlnirile pe care le-am avut cu tineretul din țara voastră — a spus L. T. Kosmodemianskaia — am simțit căldura inimilor acestor tineri, entuziasmul lor. Erau tineri muncitori, inovatori, tineri studenți, militari. Am văzut că în această scurtă perioadă de 11 ani de existență a Romîniei democrat-populare, acest tineret a dobîndit cele mai bune deprinderi ale omului societății socialiste. Sînt convinsă că tineretul din R.P.R., alături de tineretul sovietic, de tineretul din țările de democrație populară, va cuceri viitorul său fericit, demn de măreața epocă a construirii socialismului și comunismului.

Informație

Sîmbătă seara a sosit în Capitală, la invitația Comitetului Executiv al Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești din R.P.R., delegația sovietică care va participa ca invitată la lucrările celui de al doilea Congres al Cooperației Meșteșugărești din R.P.R.

Delegația sovietică este alcătuită din V. I. Levkin, vicepreședinte al conducerii Consiliului Central al Cooperativelor Meșteșugărești din U.R.S.S. și A. K. Zernov, președintele conducerii Consiliului Cooperativelor Meșteșugărești din R.S.F.S.R.

Votul parlamentului vest-german și consecințele sale

Bundesratul (Camera Superioară a parlamentului vest-german) a ratificat primele legi cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale. După ce Bundestagul (Camera Inferioară a parlamentului) le-a aprobat săptămîna trecută, acțiunea Bundesratului constituie penultima etapă înaintea aplicării lor. După semnarea acestor legi de către președinte, autoritățile vest-germane vor să înceapă în baza lor, la 1 aprilie instruirea noii armate revanșarde. Presa oficioasă de la Bonn se laudă că la numai cîteva luni de la primirea Germaniei în N.A.T.O., acordurile de la Paris sînt traduse în fapt procedîndu-se pe scară largă la remilitarizare.

Primele două legi adoptate de parlamentul vest-german sînt alcătuite din 14 modificări ale Constituției care este acum adaptată pentru a îngădui remilitarizarea și din „legea cu privire la situația juridică a soldatului („Soldatengesetz")". Graba cu care se procedează la adoptarea acestor legi — la mai puțin de 6 luni de la semnarea acordurilor de la Paris și la mai puțin de trei luni de la sesiunea N.A.T.O. la care au participat pentru prima oară reprezentanți vest-germani — este prin ea însăși simptomatică. In felul acesta autoritățile vest-germane urmăresc ca nesocotind nemulțumirile crescînde din țară, să strecoare cît mai repede prin parlament legile militare pentru ca să poată acționa nestingherit.

Pentru perspectivele pe care le deschid Germaniei occidentale cele două legi adoptate vineri de Bundesrat este semnificativ următorul fapt: cînd s-a ivit disputa dintre autoritățile vest-germane și cele trei puteri occidentale privitoare la suportarea cheltuielilor trupelor staționate pe teritoriul Germaniei occidentale, Adenauer a invocat motivul că nu poate să plătească deoarece armata lui de jumătate de milion ar putea spori pînă la cinci milioane. *O dovadă a faptului că aceste declarații nu sînt doar vorbe goale o constituie acțiunea de complectare a rîndurilor celor aproape 200.000 de foști membri ai Wehrmachtului hitlerist care au fost preluați în mod oficial în noul Bundeswehr, cu cadre militare a căror instruire se face într-un ritm accelerat. In acest sens, la sfîrșitul săptămînii trecute ministrul Apărării al R. F. Germane a anunțat că în aprilie va începe complectarea batalioanelor de instrucție în vederea pregătirii unui număr de 10.000 de ofițeri și subofițeri pînă la 1 iulie. Vor fi transferați de asemenea în armată 18.000 de membri ai „poliției federale de pază a frontierelor". Pentru a avea o imagine mai complectă a acestei acțiuni trebuie adăugat că paralel sînt votate creditele necesare pentru instruirea armatei, se elaborează planuri de miliarde pentru construcția de șosele strategice, se trimit ofițeri pentru instruirea cu arme moderne în America, Anglia, Spania, se construiesc adăposturi la mari adîncimi adaptate pentru bombardamentele atomice.*

Politica de remilitarizare a stîrnit proteste nu numai în rîndurile celor care după un deceniu și ceva nu vor să împărtășească soarta celor trimiși la moarte de hitleriști și ale opoziției parlamentare ce caută popularitate în vederea alegerilor de anul viitor, ci și în rîndurile anumitor cercuri care pînă deunăzi sprijineau politica guvernului, dar acum încep să-și dea seama încotro împinge această politică. Intre altele, sînt semnificative în acest sens declarațiile reprezentanților social-democrați cît și ruptura produsă între partidul liber-democrat și partidul lui Adenauer — Uniunea creștin-democrată. Arătînd că guvernul Adenauer a încercat în zadar să convingă populația vest-germană că „trebuie să se opună Uniunii Sovietice prin crearea unei armate", ziarul „Hessische Zeitung" scria printre altele: „Concepția simplistă potrivit căreia cursa înarmărilor în cele două părți ale Germaniei poate duce la liniște în Europa face loc încet, dar sigur convingerii că drumul pe care s-a mers pînă în prezent a fost nejust. La Bonn, scrie ziarul se refuză să se înțeleagă că rezolvarea problemei germane poate fi găsită doar prin revizuirea pactelor militare care împiedică reunificarea Germaniei".

In zilele cînd parlamentul vest-german a adoptat primele legi militare în satele și orașele Germaniei occidentale au avut loc puternice manifestații ale tineretului împotriva reînarmării. Lozinca „Nu vrem să îmbrăcăm uniforma militară — Vrem să rămînem civili" s-a făcut auzită la Ludwigsafen, la Frankfurt pe Main, la Duisburg, la Herne, la Solingen, la Kaiserlautern, la Kordel, la Worms, la Kassel și la Pirmasens. Este demn de remarcat că la aceste manifestații iau parte și membri ai organizației de tineret social-democrate „Șoimii", ai Asociației adversarilor serviciului militar, ai Uniunii studenților socialiști, ai „Prietenilor naturii" precum și numeroase organizații de femei — fapt ce ilustrează procesul de făurire a unității de acțiune a tineretului în lupta pentru unificare, pace și bunăstare.

Nemulțumirea populației vest germane față de politica de remilitarizare se intensifică însă într-o asemenea măsură încît ea devine pe zi ce trece o stavilă tot mai greu de trecut pentru planurile cercurilor conducătoare de la Bonn.

FL. ZAHARIA

Noutăți despre tineretul lumii

O manifestare a prieteniei dintre tineretul sovietic și indian

Delegația de tineri sovietici care a vizitat India timp de șapte săptămîni la invitația organizațiilor indiene de tineret, și-a terminat călătoria prin țară. Ei au vizitat statele Uttar Prades, Bihar, Bengalul de vest, Orissa, Madras, Travankore-Kocin, Haiderabad, Bombay, Popsu, Pundjab și Kașmir.

Reprezentanții tineretului sovietic au vizitat minunatele monumente istorice ale Indiei, au luat cunoștință de realizările culturii ei multiseculare, au fost la cele mai mari construcții, întreprinderi și ferme de stat. Pretutindeni tinerii și tinerele din India i-au primit frățește pe reprezentanții tineretului sovietic. Numeroasele mitinguri, recepții, spectacole, organizate în cinstea oaspeților sovietici s-au transformat în demonstrații de prietenie între tineretul Indiei și Uniunii Sovietice.

In ajunul plecării delegației spre patrie, Federația tineretului indian a oferit un prînz în cinstea oaspeților sovietici. Cu acest prilej membrilor delegației sovietice li s-au oferit daruri.

La 15 martie a avut loc o conferință de presă în cadrul căreia conducătorul delegației de tineri sovietici, Romanovski, a dat citire unei declarații. In declarație se mulțumește organizațiilor indiene pentru calda primire și se subliniază însemnătatea consolidării prieteniei între tineretul Indiei și Uniunii Sovietice.

Conferința pe întreaga Chină a tinerilor scriitori

La 15 martie s-a deschis la Pekin Conferința pe întreaga Chină a tinerilor scriitori, convocată de Uniunea Scriitorilor chinezi și de C.C. al noii Uniuni democratice a tineretului din China. La conferință participă aproape 500 de tineri scriitori chinezi din rîndurile muncitorilor, țăranilor, intelectualilor și ale ostașilor armatei populare chineze de eliberare.

Conferința a fost deschisă de scriitorul Liu Bai-iui. Scriitorul Lao Șe a prezentat apoi un raport consacrat problemelor creației literare.

Lucrările conferinței pe întreaga Chină a tinerilor scriitori continuă.

O problemă acută în S.U.A.

CHICAGO 17 (Agerpres).—Recent a avut loc la Chicago o conferință națională pentru problemele minorilor organizată de Liga tineretului muncitor din S.U.A. La conferință au participat delegați din 13 state ale S.U.A.— pedagogi, părinți, tineri.

Una din problemele cele mai viu discutate a fost aceea a delicvenței în rîndul minorilor. Claude Lightfoot, fruntaș al populației de culoare și al Partidului Comunist din S.U.A., a atribuit creșterea alarmantă a delicvenței în rîndul minorilor „încercărilor de a se impune idealuri negative, militarizării tineretului american, ațîțării urei de rasă și ipocriziei politice". Toate acestea deformează concepțiile și caracterul tineretului, făcîndu-l să-și întrebuințeze prost energia și imaginația. „Dacă i-ar fi insuflate idealuri umane și accesibile, a adăugat Lightfoot, tineretul ar putea lichida delicvența".

Cunoscutul editor și scriitor Albert Kahn, care a luat cuvîntul în cadrul acestei conferințe, a subliniat că creșterea delicvenței minorilor este în mare parte rezultatul „accentului monstruos care se pune în toate mijloacele de informare a maselor pe războiul rece, pe asasinat și brutalitate". El a arătat că tirajul comics-urilor, care proslăvesc sadismul, pornografia și asasinatul, este de 50.000.000 exemplare lunar.

Numeroși alți delegați care au luat cuvîntul au subliniat că și sistemul de învățămînt american care prezintă serioase lacune este vinovat de această stare de lucruri. Ei au menționat sălile de clasă supraaglomerate, localurile improprii, cadrele pedagogice nepregătite, lipsa unui program extrașcolar care să ofere tineretului posibilități de recreare și distracție sănătoase și folositoare.

Primul festival național al studenților francezi

PARIS 17 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 16 martie în sala „Mutualité" din Paris s-a deschis primul festival național al studenților francezi, la care participă sute de studenți veniți din toate colțurile țării. După cuvîntul de deschidere rostit de Paul Laurent, secretarul Uniunii tineretului republican din Franța, s-a dat cuvîntul lui Georges Cogniot, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. In numele Partidului Comunist el a salutat pe studenții din Franța și i-a chemat la luptă pentru socialism, împotriva ideologiei burgheze, pentru menținerea tradițiilor revoluționare glorioase care constituie mîndria națională a poporului francez.

Festivalul național al studenților va dura cîteva zile.

Manifestații de solidaritate cu studenții antifranchiști

MADRID 17 (Agerpres). — In Spania continuă manifestațiile de solidaritate cu studenții anti-franchiști care au fost arestați de autorități în urma marilor manifestații studențești care au avut loc la 8 și 9 februarie la Madrid. Agenția France Presse anunță că la 17 martie a fost difuzat în Capitala Spaniei un nou manifest al studenților de la Universitatea din Madrid, în care aceștia cer eliberarea colegilor lor arestați de autoritățile franchiste luna trecută.

În 24 de ore

MOSCOVA. In urma tratativelor care au avut loc la Chartum între un reprezentat al Ministerului Afacerilor Externe al U R S S și ministrul Afacerilor Externe al Sudanului, guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernul Republicii Sudan au hotărît să facă schimb de reprezentanțe diplomatice cu rangul de ambasadă.

PRAGA. La invitația lui A. P Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., și a lui V. T. Lațis, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., la 16 martie a plecat spre Uniunea Sovietică o delegație a Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace, formată din 20 de persoane. Delegația este condusă de Zdenek Fierlinger, președintele Adunării Naționale a R. Cehoslovace.

OTTAWA. — După cum anunță corespondentul agenției United Press, primul ministru al Canadei, Saint Laurent, a declarat în Camera Comunelor că guvernul canadian a hotărît să livreze statului Israel obuze de artilerie, utilaj electric și radiofonic și piese de schimb pentru tancurile de tip „Sherman"

PARIS. După cum anunță corespondentul din Taipe al agenției France Presse, la 16 martie a sosit în Taiwan pentru o vizită de o zi secretarul de stat al S.U.A., Dulles.

Declarația lui Nasser

CAIRO 17 (Agerpres) — După cum transmite agenția „France Presse", primul ministru al Egiptului, Gamal Abdel Nasser, a primit un grup de ziariști americani care vizitează țările din Orientul Apropiat și Mijlociu. In convorbirea avută cu ei, Nasser a expus principiile politicii externe a Egiptului și cauzele care fac ca Egiptul să tindă spre o apropiere cu Uniunea Sovietică și țările lagărului socialist.

Nasser a amintit că Egiptul nu a fost niciodată amenințat de către Uniunea Sovietică, că ea nu a fost niciodată ostilă Egiptului. „Dar noi am luptat întotdeauna pentru eliberarea de sub dominația engleză — a subliniat Nasser — și am considerat că cel mai important lucru pentru noi este să ne eliberăm de ocupația și dominația străină"...

„După cel de al doilea război mondial — a declarat mai departe primul ministru al Egiptului — noi am simțit că Uniunea Sovietică ne ajută. Ea ne-a sprijinit de fiecare dată cînd în Organizația Națiunilor Unite se atenta la libertatea noastră. Opinia publică din țara noastră nu vă crede (e vorba de ziariștii americani, — N.R) cînd vă siliți să o convingeți că U.R.S.S. ar fi dușmanul Egiptului. Orice ați spune și orice ați face în campania dvs. de propagandă împotriva U.R.S.S., nu veți fi înțeleși în Egipt".

„In unele ziare ale dvs. — a continuat Nasser, adresîndu-se ziariștilor americani — se spune că în prezent rușii influențează evenimentele din Orientul Apropiat. Eu trebuie să spun că influența Rusiei se simte nu numai în Orientul Apropiat, ci în toate regiunile globului pămîntesc".

Nasser a respins afirmațiile ziarelor americane că Egiptul ar fi amenințat de „primejdia comunistă".

La 22 aprilie

A 24-a întîlnire a fotbaliștilor romîni și iugoslavi

Corespondență specială din Belgrad

Zilele acestea, pentru a afla unele amănunte despre pregătirile fotbaliștilor iugoslavi în vederea meciului cu reprezentativa noastră de la 22 aprilie, ne-am adresat lui Milan Kovacevici — redactorul rubricii de fotbal a ziarului „Sport" din Belgrad. *Iată ce ne-a comunicat telefonic ziaristul iugoslav:*

„Meciul de la 22 aprilie, este așteptat în Capitala Iugoslaviei cu mare nerăbdare. Reprezentativele fotbaliștilor iugoslavi și romîni nu s-au mai întîlnit de nouă ani, adică de la 22 iunie 1947.

Iugoslavia și Romînia sînt vechi „rivale" pe terenurile de fotbal. Inainte de război, Romînia a fost de multe ori partenerul reprezentativei noastre. Victoria revenea cînd uneia, cînd celeilalte echipe. In bilanțul dinaintea războiului, Iugoslavia avea un avantaj minim. Din cele 21 de întîlniri, Iugoslavia a cîștigat 10, Romînia 9, iar două partide s-au încheiat nedecis. Cea mai mare înfrîngere a echipei noastre de către fotbaliștii romîni s-a produs la București în anul 1933, cînd am cedat la scor: 0—5. Doi ani mai tîrziu, în cadrul Balcaniadei de la Atena, reprezentativa Iugoslaviei și-a luat revanșa, tot cu un scor categoric: 4—0. După război, echipele celor două țări s-au întîlnit numai de două ori. In anul 1946 la Tirana, Romînia a cîștigat cu 2—1. Aceasta a fost unica înfrîngere a Iugoslaviei în turneul balcanic de la Tirana. Datorită acestui fapt noi am pierdut locul 1, care a fost ocupat de Albania. Ultima întîlnire s-a desfășurat în anul 1947 la București, victoria revenind fotbaliștilor iugoslavi cu scorul de 3—1.

In momentul de față se desfășoară în Iugoslavia jocurile din cadrul returului campionatului de fotbal. Primele două etape au demonstrat că jucătorii dețin o formă foarte bună.

Pînă la meciul cu Romînia a rămas peste o lună de zile și este greu să se stabilească încă de pe acum ce echipe vor întocmi antrenorii Tirnanici și Moșa Marianovici. Probabil că poarta echipei Iugoslaviei va fi apărată de cel mai bun jucător — Beara, care de curînd a părăsit vechea sa echipă „Haiduk" din Split, transferîndu-se la „Crvena Zvezda" din Belgrad. Este dificilă problema fundașilor. Se presupune că vor intra Stankovici și Zeikovici de la „Crvena Zvezda", Belin de la „Partizan", Țrnovici de la „Dinamo". In postul de stoper va juca fără îndoială internaționalul Horvath, care are o înălțime de 2 metri. (Atenție Ozon! n.r). Unul dintre halfi va fi desigur membrul reprezentativei continentului — Boșkov, de la „Voivodina" Novi-Sad. Pentru locul doi candidează tinerii Krstici și Șantek din Zagreb care au jucat foarte bine în turneul din Asia. In special ultimul este unul dintre jucătorii care s-a evidențiat în mod deosebit în primele două etape ale returului campionatului iugoslav. In linia de atac se presupune că vor intra Antici de la „B.S.K." (Beogradski Sport Club), Ogneanov—„Spartak", Milutinovici, Bobek și Zebek — toți de la „Partizan"-Belgrad, Vaselinovici, Raikov și Vukas — de la „Voivodina", precum și jucătorul Topla de la „Crvena-Zvezda".

In vederea întîlnirii cu echipa Romîniei jucătorii se pregătesc în colectivele lor. Antrenorii intenționează să cheme la Belgrad pe aceia care manifestă cea mai bună formă, la data de 16 aprilie, adică cu 6 zile înainte de întîlnire. Membrii reprezentativei vor juca împreună un singur meci de verificare cu o echipă din Belgrad.

Meciul va avea loc la Belgrad pe stadionul Ț D.J.A. (Casa Centrală a Armatei Iugoslave) care are o capacitate de 60.000 locuri dintre care 30.000 locuri în picioare. Din păcate, terenul este destul de slab din cauză că a fost foarte mult folosit. El prezintă denivelări iar pe timp de ploaie este desfundat, în special în fața porților.

MILAN KOVACEVICI

17 martie a. c., Belgrad

Ciocîltea a remizat cu Fuchs

DRESDA prin telefon:

Sîmbătă s-a desfășurat penultima rundă, cea de a 14-a, din cadrul turneului internațional de șah de la Dresda. Reprezentantul țării noastre Victor Ciocîltea, a avut negrele în partida cu Fuchs, unul din cei mai talentați șahiști germani. S-a jucat apărarea indiană veche. Ciocîltea a luat încă de la început inițiativa încercînd să atace poziția adversă. Fuchs s-a apărat însă foarte bine și forțînd schimbul damelor a obținut remiza.

După 14 runde șahiștii sovietici Averbach și Holmov continuă să fie în fruntea clasamentului cu cîte $10\frac{1}{2}$ puncte și o partidă întreruptă. Ciocîltea este al treilea cu 10 puncte, iar Pachman al 4-lea cu $8\frac{1}{2}$ puncte și o partidă întreruptă. Ultima rundă a turneului se va juca la 19 martie. Ciocîltea va întîlni pe maestrul polonez Sliwa.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".